

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 123, ЧИСЛО 48, П'ЯТНИЦЯ, 25 ЛИСТОПАДА 2016 РОКУ

1893

Vol. 123, No. 48, FRIDAY, NOVEMBER 25, 2016

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

„Човен хитається серед води...“

Петро Часто

Нагадаємо нашим читачам обставини, за яких Україна опинилася стиснутою між двома небезпечними реальностями: з одного боку – люта ненависть Москви, яка не переставала приводити для її знищення, з другого – невдоволення народу владою, професійною бездарністю і людською непорядністю найвищого чиновництва, для котрого українська держава є лише засобом особистого збагачення. Суспільство, в якому соціальна поляризація – поділ на надбагату меншість і надбідну більшість – подібна до прірви, врешті-решт втрачає рівновагу, збурюється, і коли завчасу не випустити пари з перегрітого котла, він вибухне.

Зайве й доводити, що масовими протестами в Україні негайно скористається Володимир Путін. Йому потрібний у Києві новий Майдан, він його активно провокує і наближає. І це справді та реальність, на яку українці не мають права заплющити очі.

Нібито ніхто й не заплеще. Особливо після того, як українські гаекери проникли в електронну пошту путінського стратега Владислава Суркова і 24 жовтня оприлюднили підготовлений ним антиукраїнський план під назвою „Шатун“. Це перелік диверсій, котрі від 15 листопада цього року до березня 2017 року повинні вкрай розхитати внутрішню ситуацію в Україні, зокрема розпалити нові вогнища сепаратизму, у висліді – домогтися позачергових виборів до Верховної Ради. Ближча мета – унеможливити запровадження безвізового режиму між Україною та Європейським Союзом.

Служба безпеки України підтвердила автентичність цих матеріалів. І справді, 15 листопада щось заворушилося. Під стіни парламенту прийшло декілька тисяч людей, обурених банкрутством банку „Михайлівський“. Ошукані вкладники – загалом їх щонайменше 15 тис. осіб, вимагали повернути їхні гроші або виплатити відсотки за депозитами. Обманутими виявилися і вкладники „Дельта-банку“, банків „Фінансова ініціатива“, „Фінанси та кредит“, „УАВ-банку“. Загальна ж кількість вкладників, що втратили гроші, – 120 тис. громадян. Це дані з уст голови Національного банку Валерії Гонтаревої. Тим часом Юлія Тимошенко говорить про 4 млн. українців, які втратили свої вклади.

Банківською кризою намагаються скористатися ті політичні сили, котрі у випадку позачергових парламентських виборів дістали б значнішу підтримку, ніж у 2014 році. Наприклад, „Опозиційний блок“, як свідчить соціологія, може розраховувати на 25 відс. голосів, і це навіть без участі у вибо-

(Закінчення на стор. 18)

Створено Центр практичної допомоги захисникам України „Axios“

Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет на відкритті Центру практичної допомоги захисникам України „Axios“. (Фото: Михайло Омелян)

Михайло Омелян

КИЇВ. – 15 листопада в Київській православної богословській академії, що на території Свято-Михайлівського Золотоверхого монастиря, в рамках круглого столу „Виклики та перспективи повернення захисників

України в мирне життя“ відбулася презентація Центру практичної допомоги захисникам України „Axios“.

У заході взяли участь Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет, Патріарший

(Закінчення на стор. 5)

СКУ закликає підтримати кампанію проти Росії

До „Свободи“ надійшла вміщена нижче заява Світового Конгресу Українців, видана 19 листопада у Торонто.

Світовий Конгрес Українців (СКУ) засуджує військові дії Російської Федерації в Україні і Сирії, включаючи нарощування військ, зброї та літаків у цьому регіоні.

Підбадьорена деякими коливаннями міжнародної спільноти щодо введення санкцій проти Російської Федерації у відповідь на її незаконну окупацію Криму та гібридну війну на території східної України, Російська Федерація продовжує розгортати свою військову участь у війні в Україні і в Сирії в намірах продовжити зміцнення своїх імперіялістичних амбіцій.

Вкрай важливо для міжнародного співтовариства зрозуміти аналогію між військовими діями Російської Федерації в Україні і в Сирії, включаючи нерозбірливі атаки на невинних цивільних осіб, конвої гуманітарної допомоги та лікарні.

СКУ закликає мережу своїх організацій підтримати інформаційну кампанію Міністер-

ства закордонних справ України під назвою „Засудіть злочини Росії в Україні і в Сирії!“, покликану підсилити сигнал про те, що агресія Російської Федерації ставить під загрозу мир і стабільність у світі.

Ви можете підтримати цю кампанію, зайшовши на фейсбук і твітер СКУ та поділившись постами: (www.facebook.com/UWCongress/) або зайшовши на фейсбук і твітер Міністерства закордонних справ України та поділившись постами: (www.facebook.com/UkraineMFA/?fref=ts).

Можна завантажити з веб-сайту СКУ сім малюнків інфографіки, підготовлених Міністерством закордонних справ України, та якомога ширше поділитись ними (www.ukrainianworldcongress.org/index.php/id/775/lang/ua) або поділитись відео, підготовленим Міністерством закордонних справ України, яке доступне на каналі YouTube СКУ (youtu.be/fSIqpenSpPA).

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Відзначили День гідності і свободи

КИЇВ. – 21 листопада в Україні відзначили День гідності і свободи в пам'ять про початок того дня 2013 року Євромайдану після того, як тодішня влада України відмовилася підписувати Угоду про асоціацію з Європейським Союзом. В Україні останнім часом активізувалися сили, що закликають до скинення нинішньої української влади. На думку критиків, їхню діяльність інспірує Росія, що прагне привести до влади в Україні прихильні до себе сили, які б швидко завершили конфлікт на сході держави на умовах Москви. 21 листопада у Києві та інших населених пунктах відбулися урочистості та меморіальні заходи з участю представників органів виконавчої влади, територіальних громад, народних депутатів, політичного корпусу, громадянського суспільства, насамперед учасників революційних подій в Україні у 2004, 2013-2014 роках, родин „Небесної сотні“, учасників бойових дій на Донбасі, представників добровольчих рухів, а також духовенства. (Радіо Свобода)

Слідчі допитали Петра Порошенка

КИЇВ. – В Адміністрації Президента України підтвердили проведення допиту Петра Порошенка слідчими Генеральної прокуратури 18 листопада. Речник президента Святослав Цеголко пояснив: „Президент України Петро Порошенко дав свідчення у справі щодо злочинів проти Майдану“. П. Порошенко неодноразово заявляв про зацікавленість у розслідуванні злочинів проти учасників Революції Гідності та покаранні винних. Слідчі прокуратури провели шестигодинний допит президента у справі злочинів проти активістів Євромайдану, де постраждали 2,500 осіб, 104 із них загинули. За даними Міністерства внутрішніх справ, з 18 лютого по 2 березня 2014 року під час виконання службових обов'язків у центрі Києва загинули також 17 силовиків. (Радіо Свобода)

Гість з Канади відвідав рідне село

ЛьВІВ. – 14 листопада Командувач Сухопутними військами Канади генерал-лейтенант Пол Винник під час візиту до України відвідав село Поздимир на Львівщині, звідки походять його предки. Директор сільської школи у Поздимирі передав П. Винникові кілька документів з історії його родини. Окрім візиту до села, генерал зустрівся з начальником Національної академії сухопутних військ ім. гетьмана Петра Сагайдачного Павлом Ткачуком та канадськими військовослужбовцями, які проходять службу в Україні у рамках навчальної місії UNIFIER. („Укрінформ“)

Освячено барельєф „Небесної сотні“

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. – 21 листопада, на День гідності та свободи, урочисто відкрито і освячено барельєф „Стіна пам'яті Небесної сотні“. Встановлено його на фасаді міської ради. На конкурсі проектів пам'ятного знака з-поміж 20 робіт найкращою визнана стела Володимира і Юлії Семків. На ній на тлі дзеркала зображені постаті людей і зверху напис „Тим, що віддали життя за ту гідність, з якою можеш дивитися собі у вічі“. На барельєфі виписані імена „Небесної сотні“, а також цитати з соціальних мереж. Панахида за загиблими була відслужена у Меморіальному парку біля могили полеглого Романа Гурика. В музеї „Небесної сотні“ презентували збірку віршів „Поетична енциклопедія героїв Майдану“. (Радіо Свобода)

Розпізнано 450 загиблих на Донбасі

КИЇВ. – За допомогою ДНК-експертизи уже вдалося ідентифікувати 450 загиблих українських захисників. Про це 19 листопада повідомила Ольга Богомолець, радник Президента з гуманітарних питань. Ще 430 загиблих залишаються нерозпізнаними. Всього з території проведення бойових зіткнень на сході України вивезли 1,800 останків захисників України. Програма ідентифікації триває. Згідно з останнім звітом ООН, від початку конфлікту на Донбасі встановлено 9,640 смертей. 22 тис. осіб були поранені. („Укрінформ“)

СОЦІОЛОГІЯ

Захисту потребує українська мова

Юлія Тищенко,
Юлія Каздобіна

Етнічні росіяни складають найбільшу меншину в Україні. До російськомовних в Україні належать як етнічні росіяни, так і етнічні українці.

Саме на їхню прихильність в 2014 році розраховував Володимир Путін, плянуючи створити в Україні Новоросію. Як відомо, путінські пляни підняти антиурядове повстання в Україні зазнали поразки, хоча доволі значна частина мешканців східних та південних регіонів сприйняли російські пропагандистські послання. Отже, В. Путінові довелося вдатися до військового втручання.

Як свідчать результати опитування, здійсненого соціологічним Центром Разумкова, 6 відс. вояків антитерористичної операції вважають своєю рідною мовою російську. Ще 19 відс. вважають рідними обидві. І хоча ця цифра набагато менша за 73 відс. тих, хто називає рідною мовою українську, очевидно, що в Україні існує прошарок російськомовних громадян, які однозначно вважають Росію ворогом.

Серед непричетних до АТО російську мову вважають рідною 19 відс., обидві мови – 23 відс. українську – 55 відс. Отже, вибір взяти до рук зброю та захищати Україну від російської агресії частіше робили українськомовні українці.

Цифри вказують: російськомовні українці сприйняли конфлікт на сході більш неоднозначно, ніж українськомовні. Що відбувається в їхньому

середовищі? Які почуття у російськомовних українців викликали намагання В. Путіна їх „захистити“? Як цей конфлікт вплинув на їхню ідентичність, мовні практики та бачення майбутнього?

Експерти Українського незалежного центру політичних досліджень шукали відповіді на ці питання в рамках проекту „Від конфлікту до миру: шляхи взаєморозуміння та примирення“, з підтримкою „International Alert“ (Великобританія).

В рамках дослідження ми провели шість фокус-груп та 15 інтерв'ю з експертами з мовного питання та публічними особами, які ідентифікували себе як російськомовні або білінгви.

Загальні результати дослідження

В Україні існує прошарок громадян, які ідентифікують себе як російськомовні українці. Вони вважають себе громадянами України, переважно володіють українською мовою, хоча і не завжди досконало, але у повсякденному житті користуються російською. Для багатьох з них російськомовність є важливою частиною їхньої ідентичності.

Багато респондентів відзначали, що зміни, спрямовані на формування ідентичності політичного українця, почалися у них ще до конфлікту на сході України. Переважна більшість пригадували, що відправною точкою став Помаранчевий Майдан

(Закінчення на стор. 16)

ДОЛЯ НАШОЇ МОВИ

„Мовний закон“ Ківалова-Колесніченка – троянський кінь Кремля

Тарас Марусик

Пішов уже п'ятий рік, відколи, образно кажучи, у нашу Трою зайшов „троянський кінь Кремля“ – закон „Про засади державної мовної політики“, названий у зверненні громадськості до 20-ої річниці Конституції України юридично нікчемним, таким, що підважує статус української мови як державної, бьокуює здійснення положення частини першої статті 10 Конституції України, слугує інструментом русифікації, а відтак загрожує національній безпеці України та самому її існуванню.

Цей закон, ухвалений з кричущими порушеннями регламенту Верховної Ради, насправді мав би називатися інакше – „Про засади надання російській мові статусу першої державної“, бо саме така його суть і практика застосування. Він продовжує колоніальне мовне законодавство, і тому це ракова пухлина на тілі України, яка роз'їдає національну ідентичність українців.

А сталося це зокрема і тому, що рідна мова більшості українців відрізняється від рідної мови більшості представників владного політикуму. Більшість керівників, які опинилися на самій верхівці влади після Революції Гідності, фактично солідарні з домайданною владою, саботуючи зусилля громадських активістів і тих законодавців, які прагнуть виправити деформовану мовну ситуацію.

Першими „троянськими конями“ стали автори антидержавного закону „Про засади державної мовної політики“ Вадим Колесніченко та Сергій Ківалов. Один „троянський кінь“ утік до Криму, а вже тоді правоохоронні органи висунули йому підозру в посяганні на територіальну цілісність і недоторканність України та в порушенні рівноправності громадян залежно від їх расової, національної належності або ставлення до релігії.

Інший – досі користується статусом народного депутата.

Одним з головних співавторів цього закону є колишній помічник В. Колесніченка Руслан Бортнік, який, тихо пересидівши втечу свого роботодавця, став політологом.

Перший після Революції Гідності голова Верховної Ради України Олександр Турчинов відмовився підписувати ухвалений 23 лютого 2014

року закон „Про визнання таким, що втратив чинність, Закону України „Про засади державної мовної політики“, грубо порушивши цим регламент Верховної Ради. А мотивація гальмування закону була кремлівською: мовляв, його ухвалення спровокувало російську збройну агресію. Чому ж тоді після залишення антиукраїнського закону чинним російська збройна агресія не припинилася?

17 листопада Конституційний суд почав розглядати справу за конституційним поданням 57 народних депутатів України щодо скасування україножерного закону „Про засади державної мовної політики“. Хотілося б вірити у добрі наміри Конституційного суду. Це був би подвиг з його боку, якщо згадаємо спільну заяву О. Турчинова і Арсенія Яценюка від квітня 2014 року про „закріплення спеціального статусу для російської мови і захист цієї мови“, а також їхню пропозицію надати російській мові в Україні статусу „офіційної“ в тексті нової редакції Конституції України. Або те, що Президент Петро Порошенко, окрім свого проекту змін до Конституції України, в статті 143 якого з'явилося положення про спеціальний статус для російської мови, озвучив маніпулятивну, а тому дуже небезпечну тезу про те, що „російською мовою Україну люблять не менше, ніж українською“, та що „російська агресія закрила спекулятивне мовне питання в Україні“.

Тим часом дослідження Центру Разумкова „Ідентичність громадян України в нових умовах“, оприлюднене в червні, засвідчує: „Українська мова є рідною для 73 відс. учасників АТО, їх рідних і близьких. Російська – для 6 відс.... Серед непричетних до АТО українську мову вважають рідною 55 відс., російську – 19 відс...“. За цими ж даними, 60 відс. учасників АТО вдома (55 відс. за межами свого дому) розмовляють українською мовою. І навіть серед непричетних російська мова спілкування не набирає понад 27-29 відс.

Радіо „Свобода“, 6 листопада

Тарас Марусик – заступник голови Координаційної ради з питань застосування української мови в усіх сферах суспільного життя при Міністерстві культури України, Київ.

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

Хто завершить Революцію Гідності?

Олександр Тертичний

Якщо хтось збирається довести до завершення Революцію Гідності, то має уявляти (хоча би в загальних рисах) соціальний суб'єкт оновлення країни.

Пригадаймо спочатку, чому саме середній прошарок довго вважався основою західної демократії. Найбільш переконливу відповідь в середині минулого століття надали результати 20-літніх досліджень видатного американського соціального психолога Мелвіна Л. Кона: він довів, що умови праці „білокомірцевих“ найманих працівників, особливо працевлаштувачів та менеджерів, сприяють гнучкості їхнього мислення, незалежності орієнтацій, формують здатність цінувати самостійність дітей. Шкала прихильності таких осіб доводить, що їхнє прагнення особистої незалежності переважає над прагненням багатства й влади. Це означає ні більше, ні менше як внутрішній пріоритет особистої свободи.

З того часу минули десятиліття, у США запанував інший, інформаційний соціально-економічний стан, що суттєво змінив психологію нації, і соціолог вже наступного покоління Річард Флорида виявив новий волелюбний прошарок – креативний. До нього відкривач зарахував працівників, які створюють нематеріальні активи, що приносять матеріальні дивіденди, — нові ідеї, нові технології і новий креативний зміст.

Очевидно, що саме творча кляса забезпечує випуск духовної „продукції“, стимулює і організує розвиток сучасної економіки, і перш за все – найновіших ІТ-технологій. Загальна чисельність цього суспільного шару в Україні, на думку різних експертів, складає 1.5-7 млн. осіб. Поряд із внутрішнім потягом до свободи ці люди мають пряму вигоду від інноваційної модернізації, яка в інформаційну добу лише й може вивести країну до економічного процвітання.

Більшість експертів вважали, що за двома головними ознаками – рівнем життя та освітою до середнього прошарку в Україні можна віднести близько 10 відс. населення. Щодо психологічних характеристик деякі дослідники відзначали якраз почуття відповідальності перед собою, перед своєю родиною за майбутнє, і те, що людина не живе одним днем.

Дослідження й дискусії щодо креативного/середнього прошарку в Україні тривали, коли розпочалася Революція Гідності, Росія анексувала Крим і розпочала війну на Донбасі. Історично переломні події дали потужний поштовх соціально-психологічній трансформації суспільства і одночасно виявили досить конкретні риси нової, суто української відповідальної кляси.

Майданівці, добровольчі батальйони і волонтери зупинили ворога ціною власного життя, здоров'я та особистих ресурсів. Довели усюму світу і собі, що здатні надати відповідь на історичні виклики, які постають перед нацією-державою.

На важливу характеристику значної частини нової кляси звертає увагу військовий психолог Олександр Ткаченко: „Зараз стало великою проблемою, що люди, які повертаються з війни, особливо активно воювали на передовій, потрапляють у звичайне життя практично іншими. І найбільша помилка нашої традиційної психології, та й самого близького оточення цих людей у тому, що їх намагаються повернути в те життя, проти якого вони, фактично, боролися на війні.“

Адже в тому, старому житті фактично нічого не змінилося – та ж корупція, злочинство, соціальна несправедливість і т.д. З тим старим життям більшість тих, хто прийшли з війни, вже ніколи не змиряться. А адже це люди, які вже мають досвід вирішення проблем за допомогою зброї...“.

Тепер подивимося, хто у нас має структури та/чи гроші, аби оновити країну?

1. Державний апарат під керівництвом чинного політикуму

Якість нашого політикуму всім вже очевидна, а державні інституції давно приватизовані олігархічними угрупованнями, і не можуть функціонувати, як державні.

2. Партійно-політичні структури

Більшість партій та припартійних „громадських“ організацій довели свою неспроможність до спільної роботи, бо є бізнес-проектами і тягнуть ковдру лише на себе.

3. Ніби незалежні „громадські активісти“

На жаль, вони за визначенням можуть робити лише те, що приписують донори: як українські, так і іноземні. А донори вимагають: не винаходити колеса, наслідувати успішних сусідів. 20 років цього вимагають, бо роблять вигляд, що не розуміють української специфіки: наша верхівка навчилася майстерно імітувати реформи, а тим часом розкрала країну. Цей фарс триває і після Майдану: імітація реформ квітне буйним цвітом.

Очолити і повести маси на оновлення можуть лише добровольці — чисто український відповідальний прошарок.

По-перше тому, що у них є суттєвий клясовий стимул: волонтерам та добровольчим батальйонам оновлення країни принесе очевидні перспективи: як мінімум, якісні Збройні сили, соціальні підвищення та свободу (творчості і підприємництва).

Зрозуміло, вільна праця, зростання економіки і справедливий розподіл національного надбаня принесуть вигоду також підприємцям, бюджетникам, пенсіонерам і навіть чесним службовцям.

А кому це завадить? Лише олігархатові та його прихильникам.

Зрозуміло, що вони чинять і будуть чинити відчайдушний спротив очищенню країни всіма наявними у них ресурсами.

Цим фактом не можна нехтувати. Але ж, добровольчі батальйони та волонтери мають структури для захисту, вміють знаходити гроші, бо створили організаційні мережі для Майдану, потім – для допомоги фронту і оборони від ворогів.

Мережі є, досвід самоорганізації та співпраці є, особисті знайомства є, моральні і ділові якості провідників.

Саме з їхнього середовища складеться мережа оновлення України і Європи. Питання лише – коли?

Коли цей момент настане, вони мають твердо знати: історичні поразки українці отримали від внутрішнього розбрату, який майстерно підігрівали зовнішні і внутрішні вороги.

Бо оновити країну можна лише об'єднаним, спільним проектом.

Львівський культурологічний журнал І“

Олександр Тертичний – соціальний психолог, Київ.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Андрій Парубій зустрівся з Патріархом

КОНСТАНТИНОПІЛЬ. – 19 листопада Голова Верховної Ради України Андрій Парубій під час візиту до Турецької Республіки мав зустріч з Вселенським Патріархом Варфоломієм. А. Парубій від імени парламенту привітав Патріярха з 25-літтям патріяршого служіння та підніс йому квіти і зображення собору Софії Київської. Під час понад двогодинної зустрічі вони обговорили питання перспективи утворення єдиної Помісної Православної Церкви в Україні та надання їй Томосу про Автокефалію. Патріярх Варфоломій подякував народним депутатам за звернення, яке ухвалив український парламент у червні на адресу Вселенського Патріярха з проханням створити в Україні єдину Помісну Православну Церкву та надати їй автокефальний статус, тобто визнати церковну незалежність. Патріярх Варфоломій назвав це звернення Верховної Ради „важливою історичною подією“. („Укрінформ“)

■ Патріярх Кирило проти української церкви

МОСКВА. – Патріярх Московський Кирило заявив 21 листопада, що Російська Православна Церква ніколи не погодиться на незалежність української церкви від Московського Патріярхату. „Наша церква ніколи не залишить у біді своїх братів на Україні і не відмовиться від них. Ми ніколи не погодимося на зміну священних канонічних кордонів нашої церкви, бо Київ – це духовна колицка святої Руси“, – сказав він у московському храмі Христа Спасителя на урочистому заході з нагоди свого 70-річчя. В Україні зараз діють три православні релігійні організації: Українська Православна Церква Московського патріярхату, Українська Православна Церква Київського Патріярхату та Українська Автокефальна Православна Церква. РПЦ не визнає канонічними дві останні церкви. (BBC)

■ Врятовано розвідника Росії

КИЇВ. – 18 листопада українські правоохоронці заповігли вбивству колишнього старшини Федеральної служби безпеки Росії Іллі Богданова злочинним угрупованням, керованим з Росії. Звільнений збирається працювати в прес-центрі Служби безпеки України. Про зникнення в Києві І. Богданова стало відомо 14 листопада. Його викрали в Києві і перевезли до Харкова. За задумом російських кураторів, його мали вбити, а труп переправити до Росії. („Українська правда“)

■ Перевозили цигарки човном

ЛУЦЬК. – 20 листопада прикордонники Луцького загону затримали сімох осіб, які через Західний Буг намагались човном переправити цигарки за кордон. Прикордонники влаштували засідку і коли було помічено скрите пересування групи осіб з пакунками, затримали всю групу. Один з правопорушників почав втікати і його поранили гумовою кулею. Затриманими виявилися мешканці села Рівне. 8,000 пачок сигарет передано фіскальним органам. На ділянці цього ж відділу одночасно дві групи на різних напрямках намагались перевезти до Польщі 13.5 тис. пачок сигарет з використанням надувних човнів. Затримано трьох громадян Польщі та 10 громадян України. („Укрінформ“)

■ Суд вивчає справу про мову

КИЇВ. – Конституційний суд України 17 листопада розпочав розгляд справи про відповідність Конституції так званого „мовного закону Ківалова-Колесніченка“. Клопотання про відведення п'ятьох суддів, які фігурують у справі про узурпацію влади Віктором Януковичем, відхилили. Суд задовольнив клопотання про залучення експертів та свідків, а також про дослідження доказів у справі голосування закону „Про застави державної мовної політики“ 3 липня 2012 року. Активісти та депутати пікетували будівлю Конституційного суду з вимогами визнати закон неконституційним. Супротивники „мовного закону“ Сергія Ківалова та Вадима Колесніченка наголошують, що він суперечить Конституції, яка визначає державною мовою українську та зобов'язує державу забезпечити її розвиток і функціонування. (Радіо Свобода)

Передплачуйте і читайте „Свободу“

- Понад 120 років на службі діяспори
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

Відділ передплати:

973-292-9800 дод. 3042

АМЕРИКА І СВІТ

■ Росія виступила з міжнародного суду

МОСКВА. – Президент Росії Володимир Путін підписав указ 16 листопада, згідно з яким Росія виступила з членства в Міжнародному кримінальному суді. Цей суд вирішує такі поважні справи як геноцид та злочини проти людства. Росія підписала угоду в Римі 2000 року, яка встановила цей суд у Газі, але ніколи не затвердила її. Указ В. Путіна появився через один день після того, коли Комітет людських прав при Генеральній Асамблеї ООН прийняв резолюцію, в якій засудив російську „тимчасову окупацію Криму” та звинуватив Росію за такі порушення людських прав як дискримінація кримських татар. У своєму прелімінарному звіті 14 листопада суд описав анексію Криму як „міжнародний збройний конфлікт між Україною та Російською Федерацією.” („Miami Herald”)

■ Партії обрали провідників в Сенаті

ВАШІНГТОН. – Обидві партії 16 листопада обрали своїх провідників у Сенаті. Республіканці перевибрали 74-літнього Мич МекКонела з Кентакі, а демократи вибрали 66-літнього Чарлза Шумера з Нью-Йорку. Республіканці матимуть перевагу 52-48 в новому Сенаті. („The Washington Post”)

■ Обама й Путін говорили про Україну

ЛІМА, Перу. – На першому дні форуму Азійсько-Тихоокеанської Економічної Співпраці (АРЕС) Президент Барак Обама коротко зустрівся з Президентом Росії Володимиром Путіним. Під час неформальної дискусії 20 листопада вони говорили про ситуацію в Україні та Сирії. Згідно з заявою Білого Дому, Б. Обама закликав В. Путіна дотримуватися мінських домовлень. В додатку, американський президент підкреслив „зобов'язання” США та їхніх партнерів до суверенітету України. Перебуваючи з візитою в Німеччині перед прибуттям до Перу, Б. Обама визнав, що існують поважні різниці в поглядах США та Росії щодо України та Сирії. („Fox News”)

■ Пол Раєн номінований на спікера

ВАШІНГТОН. – Теперішній спікер Конгресу США Пол Раєн був одностайно номінований 15 листопада своїми колегами-республіканцями на перевибір на цю посаду. Всі члени Палати Представників голосуватимуть в січні за нового спікера для 115-го Конгресу. Під час виборів 8 листопада республіканці зберегли свою більшість в Конгресі й Сенаті. („Reuters”)

■ Священникам дозволено прощати аборти

ВАТИКАН. – Папа Франциск дозволив всім священникам вирішувати, чи відпускати жінкам „жахливий злочин” аборт. Таким чином Папа продовжив спеціальний дозвіл, який був оригінально даний священникам тільки на один рік – Рік Милосердя, який закінчився 20 листопада. Він сказав, що хоч Рік Милосердя закінчився, „двері милосердя нашого серця залишаються відкритими”. („USA Today”)

■ Росія встановила нові ракети

МОСКВА. – Агенція новин „Інтерфакс” повідомила 21 листопада, що Росія встановила найновіші ракети в регіоні Прибалтики. Пускові установки типу „Бастіон” були встановлені в Калінінграді, який межує з Литвою та Польщею. Міністерство оборони Росії повідомило, що російська Балтійська флотія також переозброюється новими ракетними системами, але не подала деталей. „Бастіон” випускає надзвукові крилаті ракети типу „Онікс”, які можуть летіти на віддалі до 280 миль і можуть бути використані проти кораблів і сухопутних цілей. Голова Комітету оборонних справ вищої палати російського парламенту Валерій Озеров окремо сказав агенції „Новості”, що Росія також встановить в Калінінграді тактичні балістичні ракети типу „Іскандер” та протиповітряні ракетні системи „С-400”. Ці системи будуть спроможні обстрілювати літаки і ракети НАТО на віддалі до 250 миль, тобто над більшістю Прибалтики. („Associated Press”)

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Трампа, Україна і кремлівські мрійники

Лариса Волошина

Якщо в українському суспільстві обрання Дональда Трампа на пост Президента Сполучених Штатів викликало деяке сум'яття, то в російській стороні ця новина була зустрінута бурєю тріумфу.

Володимир Путін одним з перших надіслав Д. Трампові вітальну телеграму. У Державній думі під час пленарного засідання, коли голова думського комітету з освіти В'ячеслав Ніконов повідомив парламентарів, що Гиларі Клінтон визнала свою поразку, промовця заглушили бурхливі оплески. Голова Держдуми В'ячеслав Володін висловив надію на можливість „конструктивного діалогу” з новим американським керівником, зазначивши, що „сьогодні відкривається нова сторінка взаємин з США”.

Нескладно здогадатися, про який „конструктив” мріють російські високопоставлені чиновники. Уже ввечері в етері одного з російських телеканалів, що спеціалізуються на „п'ятихвилинках ненависти”, депутат Державної Думи Костянтин Загулін пояснював: „Ми можемо домовитися з США щодо України тільки через Сирію. Ми взагалі прийшли до Сирії, щоб домовитися щодо України”.

Ще одне зізнання про те, як Росія має намір використовувати „свого переможця” Д. Трампа, зробив політолог Сергій Кургінян. „Якщо буде Ялта-2, значить, вибір Трампа – абсолютно для нас щасливий момент в історії. Якщо Ялта-2 не буде, то будемо мати справу з Римом, який хоче панувати іншими методами, ніж Картагена Гиларі Клінтон. А ці методи можуть виявитися для нас теж дуже небезпечними. Тому Ялта-2 – ось та розвилка, на якій ми опинилися. Але він, Трамп, – це шанс для нас”.

Звичайно ж, президент-республіканець ніякий не шанс для агресивної регіональної країни, що стоїть на порозі катастрофи. Все це кремлівські фантазії. Дональд Трамп від самого початку позиціонував себе президентом, який має намір сконцентруватися на внутрішніх проблемах. Це означає, що у зовнішній політиці відбудуть-

ся зміни. І зовсім не такі, на які сподіваються в Росії. По-перше, державна система Сполучених Штатів не передбачає одноособного самоуправства. Якби симпатії не відчував новообраний американський президент до „друга Володі”, політику робитиме команда республіканців. З огляду на різкі заяви конгресменів від цієї політичної сили на адресу кремлівського керівництва, ні „Ялти”, ні „Мюнхену” не буде.

Але замислитись українцям все ж є над чим. Російська риторика ясно дає зрозуміти, що в плянах Кремля нічого не змінилось. Москва, як і раніше, прагне до повернення України в „імперське лоно”. Вони готові вбивати і руйнувати задля поділу світу. Але є і щось нове в російському „сьогодні”. Сил на пряму окупацію, а потім і утримання в підпорядкуванні захоплених територій у них просто немає. Росія тисне дипломатично як на Україну, так і на Захід, де стабілізує ситуацію і сподівається, що шантаж спрацює.

Сьогодні і Україна, і Росія бачать вирішення своїх проблем у діалозі з Заходом. Але якщо Україні необхідна підтримка: дипломатична, фінансова, військова, то Росія розраховує на „ввічливе мовчання” у відповідь на її безчества на нашій землі. Склалася, по суті, нова ситуація. З обранням президента-республіканця, поки Росія сподівається „домовитися”, Україна отримала шанс зміцнити себе. Сьогодні будь-які мовні закони, видворення агентів впливу, обмеження присутності російського бізнесу, постачань товарів на окуповані території і захист українського культурного простору стали як ніколи можливі. Натомість же ми чуємо від очільників України про „необхідність діалогу з окупованими територіями”, про налагодження зв'язків, про необхідність відновлення транспортного і залізничного сполучення з Кримом і про розширення списків дозволених до торгівлі товарів. З'являється безліч всіляких „післяокупаційних” програм, які пропонуються запускати вже зараз. При

(Закінчення на стор. 5)

ТОЧКА ЗОРУ

Заходів пощастило з Володимиром Путіним

Лілія Шевцова

Російське суспільство опинилося в історичній павзі. Воно смертельно втомлене і не має сил – покищо! – вибратися з глухого кута. Але і західня цивілізація, яка повинна бути орієнтиром прогресу, деморалізована.

Втім, Захід вже двічі проходив через періоди занепаду і щоразу виходив з них на новий рівень розвитку – в кінці 1920-их років і в 1970-их роках. Обидва рази існування опонента в особі Радянського Союзу змушувало Захід тримати себе у формі. Після обвалу СРСР на Заході зник зовнішній стимул до самооновлення, а разом з ним і внутрішня потреба у реформуванні. Ліберальна демократія почала втрачати порив. Криза Європейського Союзу; розкладання політичної системи в США; перетворення банків у вампіра, що руйнує економіку (недавня розповідь у берлінському журналі „Spiegel online” про те, як „Deutsche Bank” став антитезою західних принципів, говорить про жахливу деградацію провідних фінансових інститутів); втрата західним політичним прошарком готовності слідувати власним принципам, – все це ознаки загивання провідної світової цивілізації.

Заходів знову знадобився шок, який би змусив його вийти з паралічу. Несподівано таким „шокером” став Володимир Путін, який, повернувши глобальну шахову дошку, вивів Захід з заціпеніння. „Боже, що він робить?!” – не втомлюються повторювати провідники ліберальних демократій, з жахом чекаючи нових кремлівських кульбітів.

Справді, що він робить? Адже Кремлеві була так вигідна беззуба ліберальна демократія, готова до шродеризації, кредо якої було: „Не дратувати Путіна!”. Навіщо тільки він зруй-

нував безтурботність? Тепер колективний Захід повинен відповідати, а відповідати так не хочеться!

Першою відповіддю Заходу стало м'яке стримування Росії у вигляді санкцій і пожвавлення НАТО. Але як можна когось стримати в епоху глобалізації? Особливо, коли західній естелішмент залучився в процес обміну послугами з російською елітою. До речі, відповідь західних керівників Росії через активізацію НАТО зручна для тих, хто залучений до взаємозалежності, бо залишає в безпеці обмін послугами через енергетику і фінанси; а Кремлеві дає можливість обґрунтувати військовий патріотизм.

Але все це тимчасово. Кремль дав поштовх для консолідації на Заході нових політичних сил. Нинішня західня крамниця лахмітника, де служать провідники, які звикли до розм'якшення норм, доживає останні роки. Незабаром почнеться вихід нових еліт, і вони будуть шукати жорстку відповідь на путінський виклик.

Настільки зручний для багатьох – і в Росії, і на Заході – постмодернізм закінчується. І його могильником став саме російський керівник. А адже як добре було разом загивати до нескінченності. Але В. Путін змусив Захід задуматися про те, як жити далі. Не зумівши стати реформатором у Росії, В. Путін може претендувати на роль провідника, що змусив ліберальні демократії згадати про свої забуті принципи. Ось як буває, коли стратегія – це те, що ми робимо сьогодні ввечері.

„Газета по-українськи”, 3 листопада

Лілія Шевцова – російський політик, опозиційний до режиму Володимира Путіна, Москва.

Грошову допомогу надала Польща

КИЇВ. – 160 родин героїв „Небесної сотні“, журналістів, медиків і добровольців, які загинули у бойових діях на Донбасі у 2016 році, отримали 19 листопада грошову допомогу у розмірі 1,000 дол. у гривневому еквіваленті. Ці гроші – благодійні пожертвування з польської премії „Солідарности ім. Леха Валенси“, яку у 2015 році отримала Жанна Немцова, донька Бориса Немцова, і вирішила передати українцям.

„Це 107 родин героїв „Небесної сотні“, шість родин журналістів, 32 родини медиків і 15 багатодітних родин“, – розповіла Таміла Ташева, координатор громадської організації „КримSOS“, під час брифінгу в Українському кризовому медіа-центрі. „Це визнання, що їхні жертви були не марними, що це був внесок у розвиток демократичних цінностей в Україні“, – зазначила вона.

Крім того, 100 родин отримали безоплатну правову допомогу – консультації щодо податкових питань та отримання соціальних пільг. „Ми і надалі готові допомагати юридичними порадами, якщо це буде потрібно“, – додала Т. Ташева і зазначила, що проект здійснюється вже другий рік поспіль.

У 2015 році таку допомогу отримали 187 родин – 107 родин героїв „Небесної сотні“, шість родин журналістів, 26 – медиків і 48 – багатодітних. Тоді фонди для цієї підтримки

передав Мустафа Джемільєв зі своєї премії.

Ігор Гурик, батько героя „Небесної сотні“ Романа Гурика“, висловив подяку польському народові, „Солідарности“, М. Джемільєву, Ж. Немцовій і „Крим SOS“ за підтримку тих, чий родич загинув за незалежне і демократичне майбутнє України. „Це дуже важливо для нас, тому що коли ми бачимо таку підтримку, ми розуміємо, що нас не забувають. Але головне – не тільки пам'ять, а й рух до тих ідеалів, за які вони поклали життя. Важливішою буде не перейменована вулиця, а повага, виявлена до старшої людини і того, хто потребує допомоги. Це буде найкращим виявом такої пам'яті“, – зазначив І. Гурик.

Т. Ташева розповіла також, що в Адміністрації Президента з ініціативи активістів вже почали процес надання статусу Героя України кримському татарині Решатові Аметову – першому, хто був убитий у Криму за свою політичну позицію. 3 березня 2014 року він вирушив до військового комісаріату записуватися у добровольці і після цього зник. Згодом з'ясувалося, що він брав участь у мирному протесті проти окупації, де на нього напали невідомі, схопили та вивезли у невідомому напрямку. 15 березня його знайшли мертвим, зі слідами катувань.

Український Кризовий Медіа-центр

Створено Центр...

(Закінчення зі стор. 1)

намісник, Митрополит Переяслав-Хмельницький і Білоцерківський Епіфаній, начальник Головного управління морально-психологічного забезпечення Збройних Сил України, генерал-майор Олег Грунтковський, меценат Андрій Мацола, захисники України та капеляни.

Учасники круглого столу порушили актуальні питання повернення демобілізованих військовослужбовців в соціальне та професійне життя, а також обговорили складнощі, пов'язані з їхньою адаптацією та реінтеграцією. Зокрема, під час зустрічі було акцентовано увагу на те, що сьогодні вже понад 250 тис. українців взяли участь у військовому конфлікті на сході.

Повертаючись з війни, вони, на жаль, продовжують боротьбу – хтось бореться з війною всередині себе, долаючи психологічні складнощі; хтось відстоює власні права на державну допомогу та заслужені пільги; хтось починає шукати себе в нових умовах; проте всі вони прагнуть достойного мирного життя для себе та своїх родин.

Допомогти захисникам України прийняти та подолати ці виклики можна лише об'єднавши зусилля Церкви, армії та свідомих українців – впевнені учасники круглого столу. Саме тому в Києві розпочав роботу Центр практичної допомоги захисникам України, місія якого – підтримати починання та відкрити нові перспективи перед демобілізованими українцями та членами їхніх родин.

Фахівці Центру „Axios“ проаналізували досвід різних країн, громадяни яких брали участь у бойових діях. Виявляється, що швидкому повноцінному поверненню до мирного життя сприяють два фактори – розуміння й підтримка сім'ї та улюблена справа. Команда Центру зосередилася саме на цих двох напрямках роботи. Допомогу ветеранам та їхнім рідним в Центрі надають найкращі психологи, а також капеляни, які працюють

задля відновлення душевної та духовної рівноваги українських захисників.

Учасники зустрічі висловили свою готовність спільно працювати заради добробуту та щастя захисників України, зробили перші кроки для цього – напередодні зустрічі було підписано Меморандум про співпрацю між Генеральним штабом та Центром. Відтепер Генштаб сприятиме поширенню інформації про підтримку, яку Центр готовий надати колишнім бійцям.

Місію Центру схвалив Патріарх Філарет. Він зазначив, що за два роки майже 400 капелянів Київського Патріархату несли свою службу поряд з українськими воїнами. Повертаючись у свої єпархії, вони продовжують спілкування з демобілізованими бійцями та підтримують їхні родини.

Капелян протоєрей Костянтин Лозинський на презентації.

Трамп, Україна...

(Закінчення зі стор. 4)

цьому немає і натяку на посилення української держави. Як немає і запиту на боротьбу з окупантом.

Усередині країни складається ситуація, коли слова про війну і хижацькі пляни агресора перетворилися на гасла. Замість того, щоб стати стимулом, програмою до дії. У той момент, коли Росія наполягає, що „українське питання“ нале-

жить до сфери її внутрішніх інтересів, українське керівництво не поспішає артикулювати, що „руській мір“ все ще залишається внутрішньою проблемою України. Проблемою, яку треба вирішувати. Проблемою, на вирішення якої треба зважитись.

Загальноукраїнська щоденна газета „День“,
12 листопада

Лариса Волошина – журналіст-міжнародник,
Київ.

АМЕРИКА І СВІТ

Журнал мусить заплатити 3 млн. дол.

ШАРЛОТСВИЛ, Вірджинія. – 21 листопада федеральна лава присяжних вирішила, що журнал „Ролінг Стоун“ і його журналістка Сабріна Рубін Ерделій мусять заплатити 3 млн. дол. відшкодування для Никол Ерамо, адміністратора Університету Вірджинії за знеславлення у зв'язку з статтею про нібито згвалтування на університеті два роки тому. Члени журі вирішили, що стаття та пізніші заяви авторки й журналу були зроблені зі „злочинним наміром“, тобто, що видавець знав, що надруковані інформації є фальшиві або нерозсудливо ігнорував правду. Інші журналісти критикували журнал за неперевірення жодного обвинувачення у статті, яка очорнювала адміністрацію університету, а місцева поліція не знайшла жодного доказу якогось злочину. Університет Вірджинії є знаний зі своїх кількості літніх традицій. Він був заснований Президентом Томасом Джеферсоном у 1819 році. („The New York Times“)

Єврейський провідник хвалить Путіна

МОСКВА. – На першій Московській міжнародній конференції з боротьби з антисемітизмом, яка відбулася на початку листопада, президент Світового Єврейського Конгресу (СЕК) Рональд Лавдер подякував Росії за сприяння у розвитку єврейської громади. Він також подякував Президентові Володимирові Путінові за те, що зробив Росію країною, яка вітає євреїв. Р. Лавдер додав, що з огляду на такі безпрецедентні зміни СЕК сподівається далі співпрацювати з Росією і вважає її своїм солідним приятелем. Конференцію спонзував Російський Єврейський Конгрес, Євроазійський Єврейський Конгрес та філантропічна група „Дженесис“. („European Jewish Press“)

МекКейн перестерігає Трампа про Росію

ВАШІНГТОН. – Сенатор Джан МекКейн, республіканець з Арізони, 15 листопада перестеріг Дональда Трампа не довіряти нібито мирним намірам Кремля і бути обережним про нібито намагання зміцнити американсько-російські зв'язки. Сенатор пригадав, що Володимир Путін це „колишній агент КГБ, котрий втягнув свою країну в тиранію, замордував своїх політичних опонентів, наїхав на своїх сусідів, загрозив союзникам Америки і хотів підкопати американські вибори“. Дж. МекКейн також критикував Президента Барака Обаму за його політику „перезавантаження“, яку провела тодішня Державний секретар Гиларі Клінтон. Він сказав, що це проклало шлях до анексії Криму та підтримки воєнних операцій в східній Україні. („U.S. News & World Report“)

Відбулися вибори в Молдові

КИШІНІВ. – На президентських виборах в Молдові 13 листопада переможцем став Ігор Додон, здобувши 52.2 відс. голосів. Він переміг Маю Санду, котра очолювала антикорупційний список і здобула 47.8 відс. голосів. І. Додон є прихильником відновлення близьких зв'язків з Москвою. М. Санду заявила, що вибори не були ні вільними, ні справедливими, а опоненти вживали адміністративні ресурси проти неї. Міжнародні виборчі спостерігачі сказали 14 листопада, що „основні свободи було шановано, але поляризаційне звітлення засобів масової інформації та гостра риторика принизили процес“. („Associated Press“)

Вимагають звільнення керівника NSA

ВАШІНГТОН. – Голова Національної Агенції Безпеки (NSA) адмірал Майкел Раджерс 17 листопада поїхав до Нью-Йорку зустрітись з Дональдом Трампом. Однак він не повідомив про це своїх начальників. Це лиш додало оливи до вогню його критикам – Секретареві оборони Еш Картерові та Директорові національної розвідки Джеймсові Клеперові, котрі минулого місяця звернулися до Білого Дому з рекомендацією усунути адмірала. Білий Дім, Пентагон та Бюро директора національної розвідки відмовилися від коментарів в цій справі. 57-літній адмірал прийшов на цю посаду в 2014 році. („The Washington Post“)

Один в полі не воїн

Коли голова Одеської державної адміністрації Михайло Саакашвілі залишив свою посаду, стало зрозуміло, що корумповане чиновництво України здобуло ще одну перемогу над реформатором радянського життя. М. Саакашвілі був таким реформатором в Грузії, де йому вдалося, спираючись на підтримку народу, особливо молоді, припинити корупцію, повернути владу обличчям до людей, посилити демократію. Але йому не вдалося зупинити військову агресію Росії і потаємну діяльність її агентів, спрямовану проти прогресивного президента.

В Україні до подібних дій додався страх чиновництва перед очікуваним обмеженням можливостей особистого збагачення за рахунок народу і держави. Вороги реформ скористалися також ворожнечею численних політичних партій, яка створювала ту каламутну воду, у якій не було видно руйнівних антиукраїнських дій у Верховній Раді, в судочинстві, в урядових структурах. А М. Саакашвілі був ідеалістом і очікував, що його підтримають у подоланні корупції і загального недбальства.

„Мене так довго ще ніхто не обманював. В цих умовах для мене останньою каплею стали електронні декларації, коли ці знахабнілі морди, нема більше іншого слова, які по всій Україні нахабно заявляють, що у них є мільярди тільки у готівці. І ще заявляють про отримання соціальної допомоги від держави, від тих пенсіонерів, які тремтячими руками останні копійки збирають, щоб не загинути з голоду“, – заявив М. Саакашвілі.

М. Саакашвілі намагався створити свою команду. Він привіз з собою до Одеси кількох фахівців – начальника поліції Георгія Лорткіпанідзе, радника Марію Гайдар, керівника митниці Юлію Марушевську, зібрав навколо себе молодих депутатів та громадських активістів. Але молоді сили на могли протистояти грошовитим олігархам і купленими ними урядовцям. Залишили посади в Одесі помічники М. Саакашвілі, а у Києві – керівник нової Національної поліції Хатія Деканоїдзе, прокурор Давид Сакварелідзе, міністер економічного розвитку і торгівлі Айварас Абромавичус. У якийсь момент до всіх членів грузинської команди прийшло розуміння – в цій країні все набагато складніше, ніж здається на перший погляд: багато сил впливу та інтриг.

Україна знову стоїть на порозі неспокою. М. Саакашвілі звинуватив Президента Петра Порошенка в особистій підтримці одеських кланів. Президент звільнив М. Саакашвілі з посади і виключив його зі складу своїх радників. М. Саакашвілі, пройшовши Грузію і маючи великий політичний досвід, зрозумів, що один в полі не воїн, і перейшов в жорстку опозицію до президента. Він збирає команду. 11 листопада він оголосив про створення нової політичної партії, щоб домогтися проведення позачергових парламентських виборів і повністю оновити політичну еліту. Основний принцип відбору – до партії не приймуть нікого, хто більше одного терміну був у Верховній Раді та хто понад двох-трьох років пробув на посаді у виконавчій владі. Також в партії не буде жодного представника прямого або підставного великого підприємництва.

„Впевнений, що українці не хочуть жити по-старому і справді хочуть змін. Переконали, що в теперішній політичній ситуації українцям набридли представники провладної більшості і опозиції. Люди будуть обирати інших“, – заявив М. Саакашвілі. В оновленні влади його варто підтримати.

ІСТОРІЯ

Коньяк на честь княгині Анни

Левко Хмельковський

На день народження мені подарували пляшку вірменського коньяку „Царівна Анна“, довкола якої було розміщено чотири скульптурні постаті Анни, пофарбовані у золотий колір. Вік цього напою – вісім років. Звісно, коньяк може бути лише з Франції, де його виробляють у місті Коньяк, але сталося так, що російський підприємець Микола Шустов на міжнародній виставці в Парижі 1900 року представив напій з своїх заводів у Одесі та Єревані, який був визнаний коньяком і отримав виключне право так і називатися.

Коньяк „Царівна Анна“ походить з серії, у якій вже є „Цариця Тамара“, будуть й інші героїні. Випускає серію Прошянський коньячний завод, який поставляє свій виріб також в Україну за солідну ціну – 450 грн. (18 дол.) за пляшку. Завод заснував 1885 року вірменський меценат і підприємець Абгар Прошян із знаного роду князів Прош.

Анна була великою княгинею Київської Русі, дружиною св. Володимира Великого, який охрестив Київську Русь у 988 році. Анна походила з давнього вірменського роду Аршакидів, представники якого заснували династію візантійських імператорів. Вона була дочкою імператора Романа II і сестрою його синів імператорів Василя II та Костянтина VIII.

У 987 році Візантію охопило повстання, хвиля якого підійшла до Константинополя. В пошуках порятунку Василь II звернувся до київського князя Володимира, нагадав йому, що 954 року Київська Русь і Візантія підписали угоду про взаємодопомогу. Володимир пообіцяв вислати військо, якщо за нього віддадуть царівну Анну. Це було нечуване для християнської Візантії – породичатися з поганськими князем. Дід Анни Костянтин VII наставляв нащадків: „Якщо коли-небудь якийсь з цих невірних і нечестивих північних народів попросить породичатися через шлюб, ви повинні відхилити це нерозумне прохання“. Але візантійці були змушені поступитися за умови, що Володимир прийме християнство. Київ вислав до Царгороду 6,000 вояків, які у квітні 988 року розгромили повстанців.

Князь став готувати весілля. Але наречена не приїздила. Тоді Володимир рушив з військом у Крим і почав облогу Херсонеса. Він перергородив доступ води до міста і погрозив, що вчинить таке і з Константинополем. Херсонес здався, брати стали готувати сестру у далеку подорож до Херсонеса.

На двох ґалерах прибули Анна з священниками вірменського походження та з дарами. Князь вийшов на берег у розшитих золотом шатах, у короні. Анна йому відразу сподобалась. Князя охрестили і дали йому ім'я Василь. Йому було 33 роки, Анні – 25 літ. Подарунки князь повернув з запевненням про те, що найкращим даром для нього є Анна. Також повернув і місто Херсонес.

1 серпня 988 року у Києві було призначено хрещення киян. Усі зайшли до Дніпра. Священники на плотах хрестили людей. Поганські боги були спалені, а головний бог Перун утоплений у ріці. У 992 році

Анна, княгиня Київська, дружина Володимира Великого.

охрестили Чернігів, у 1012 році – Смоленськ. Володимир зрікся своїх п'ятьох законних дружин Рогнеди, Горислави, Юлії, Малфіди та Милоліки, 300 інших дружин і 800 наложниць, залишившись лише з Анною. Він спорудив величні храми. Анна заснувала училища для навчання священників, лікарні і притулки для старих, запросила вірменських майстрів прикрашати храми, годувала бідних киян.

Анна померла 1011 року, маючи 48 літ. Володимира та Анну поховали у саркофагах в Десятинній церкві, що було новацією, бо візантійських імператорів не хоронили у храмах. Володимир помер 15 липня 1015 року. На престол зійшов його племінник Святополк, який ворогував з дядьком, а кияни воліли Бориса, сина Анни. Тоді Святополк послав убивць до Бориса і його брата Гліба. Лише 1019 року Ярослав, син Володимира від Рогнеди, прозваний Мудрим, вигнав Святополка з Києва і став князем. Свою дочку-красуню він назвав Анною на честь мачухи і видав за французького короля Генріха I.

Коньяк „Царівна Анна“.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Клопотання про порушення кримінальної справи

15 листопада український громадський діяч Василь Овсієнко надіслав до „Свободи“ вміщену нижче копію листа політика та громадського діяча Левка Лук'яненка до голови Служби Безпеки України Василя Грицака.

В засобах масової інформації 13 листопада з'явилася публікація Лариси Ніцой „Новий скандал у Міносвіті“ про антидержавну діяльність учених Академії педагогічних наук України (АПНУ) та директора департаменту Міністерства освіти й науки України. Перший співучасник злочину – АПНУ – в період збройного конфлікту надав допомогу Росії в проведенні підривної діяльності проти України у формі виготовлення опитувальника учнів 7-11 класів.

Перше. Опитувальник держав-

на установа АПНУ виготовила не державною мовою, чим порушила п. 1 і 2 статті 10 Конституції України.

Друге. Питальник поширює думку проти незалежності України за приєднання її до Росії.

Третє. Культуру Росії (азіатської країни) й України (європейської країни) називає однаковими, що є агітацією до об'єднання, тобто повернення України в колоніальний стан.

Четверте. Прямо закликає до створення однієї держави України з Росією.

П'яте. Питальник поширює думку про розвал України на кілька держав.

У кожному питанні півдесятка варіантів відповідей, тобто багаторазове повторення антидержавних думок, що є допомогою іншій державі в проведенні підривної діяльності.

Ці дії мають у собі склад злочину, передбаченого ст. 111 Кримінального кодексу України (ККУ) – державна зрада.

Директор департаменту міністерства 24 жовтня, знаючи про антидержавний зміст документу, розіслав його місцевим органам освіти для поширення його змісту. Обставини, що обтяжують вину злочинців: злочин вчинила група осіб (п. 2 ст. 67 ККУ); злочин ско-

їла група в „умовах воєнного або надзвичайного стану, інших надзвичайних подій“ (п.11 ст.67 ККУ); злочин скоєно „загальнонебезпечним способом“ (п.12 ст. 67 ККУ).

На підставі повище сказаного прошу негайно порушити кримінальну справу, провести розслідування й припинити антидержавну діяльність.

1918 року більшовики спрямували своїх агітаторів у військові частини УНР. З великої демократичності української влади їм не закрили доступ до українських вояків. Це призвело до розкладу армії і втрати незалежності УНР. Україна повернулася на 70 років у московське колоніальне рабство. Не повторіть помилку наших дідів!

Запрошуємо паломників до Люрду

Українська греко-католицька церква в Люрді належить до Єпархії св. Володимира Великого у Франції. Святиню щороку відвідують тисячі паломників з різних країн, де їх радо приймають та духовно супроводжують священники і сестри-монахині. До 1982 року українські паломники користувалися каплицею при санктуарії, яка і далі знаходиться в базиліці Розарію з написом французькою мовою „Престіл України“. Новозбудований храм Успіння Матері Божої у 1982 році замінив каплицю і від того часу українські паломники, які прибувають до Люрду, моляться в ньому. Священик-капелян служить Літургію протягом тижня об 8.30 год, в неділю о 10.00 год, або при необхідності – в зручний для паломників час. Щоденно, за попереднім домовленням, можна прийти до святої тайни покаяння.

Відпустовим центром в Люрді є санктуарій, на території якого є печера Масабіель, в якій понад 150 років тому відбулося об'явлення Матері Божої дівчинці Бернадеті Субіру. Українська церква в Люрді використовується для богослужінь подібно, як інші каплиці санктуарію, тому українці та чужинці, які прибувають до Люрду, часто відвідують її та замовляють храм для богослужінь. Саме тому вона називається місія УГКЦ, а не парафія, і не відпустовий центр, як наприклад в Зарваниці, в Гошеві чи в інших відомих місцях паломництва.

Майже кожен, хто прибуває в цю святу місцину, найперше йде відвідати місце об'явлення Матері Божої: печеру Масабіель, намагається скупатися в купелі, яка витекла з джерела печери Масабіель, де відбулися об'явлення, відвідати базиліку та пройти хресну дорогу, одна з яких побудована на горі, інша на рівнині, щоб її легко було відвідати людям, яким важко пересуватися без допомоги. При необхідності в інформаційному центрі можна позичити візочок для тих, хто має проблеми з переміщенням. Українці до списку відвідуваних об'єктів в Люрді в обов'язковому порядку додають ще і нашу Українську греко-католицьку церкву.

Поза духовним центром можна відвідати родинний дім Бернадети, в'язницю, де певний час перебувала родина Бернадети, парафіяльну церкву, де є хрестильниця, в якій була охрещена Бернадета, місцевий замок-музей культури Люрду.

Український священник та сестри-монахині забезпечують нашим паломникам супровід по святих місцях Люрду, а також участь в міжнародній процесії Вервиці, яка починається о 9.00 год, щовечора, трансляцію якої можна бачити в інтернеті на веб-сторінці санктуарію fr.lourdes-france.org або на веб-сторінці УГКЦ в Люрді: www.ugcclourdes.com

При церкві діє готель економічного типу, в якому під час паломництва може оселитися до 10 осіб. Якщо приїздить більш чисельна група українських паломників, то,

Українські паломники в Люрді

за попереднім зверненням, священник та сестри-монахині допомагають замовити готель відповідно до фінансових можливостей відвідувачів. Додаткову інформацію та контакти можна почерпнути на веб-сторінці церкви.

До Люрду можна прибути автою, автобусом, а також літаком на летовище Tarbes-Lourdes, до Тулузи (Toulouse) чи до Бордо (Bordeaux).

В Люрді немає української парафії. Церква була збудована за фонди українців на поселеннях. Місія, якою опікуються священник та сестри-монахині, утримується на пожертвах паломників та жертводавців. Священик є капеляном для українських паломників, а також для інших національностей, які звертаються до нього в духовних

потребах. До 1982 року місія УГКЦ користувалася каплицею в базиліці Rosaire при санктуарії, що не складало труднощів в її фінансовому утриманні, натомість сьогодні церква є поза територією санктуарію і потребує фінансової підтримки.

У 2017 році УГКЦ в Люрді святкуватиме свій ювілей – 35-річчя від заснування. Ласкаво просимо підтримати нас пожертвами, молитвою, а особливо Вашою присутністю в нашій церкві. Ваші перекази на церкву і на Службу Божу можна вислати чеком, або переказати на банківський рахунок церкви. Молимося за наших жертводавців і добродіїв і просимо для них Божого благословення.

о. Герман Ничак,
Люрд, Франція

Чи можна „вирішити“ число втрат Голодомору на конференції?

4 жовтня з ініціативи Національного музею „Меморіал жертв Голодомору“, двох академічних інститутів та кількох громадських організацій відбулася конференція. За її підсумками 10 жовтня було оприлюднено резолюцію, у якій зазначено, що ключовим питанням конференції була проблема демографічних втрат української нації під час Голодомору-геноциду 1932-1933 років, яка досі не вирішена в науці і залишається дискусійною.

На конференції, зокрема, обговорювалася проведена Інститутом

демографії та соціальних досліджень ім. Михайла Птухи Національної Академії Наук України експертна оцінка демографічних втрат України від Голодомору, яка становить 3.5-3.9 млн. осіб. Цю оцінку було названо „неостаточною і умовною“.

За підсумками конференції прийнято резолюцію, яка складається з 10 пунктів. У першому пункті наголошується: „Вважати науково встановленими на сьогодні втрати від Голодомору-геноциду 1932-1933 років щонайменше 7 млн. – в УСРР“ та рекомендувати „освіт-

нім закладам, музейним установам, засобам масової інформації, дипломатичному корпусові вживати ці кількісні показники в освітній і інформаційній роботі, в яких враховані усі померлі під час Голодомору“.

Вважаємо за необхідне розглянути та подати об'єктивну оцінку цим заявам.

1. Для обґрунтування кількості втрат населення України від Голодомору 1932-1933 років у 7 млн. осіб цитуються документи чужоземних дипломатів, свідчення сучасників, наукові розвідки

дослідників.

З цього приводу зазначимо:

а) Оцінки чужоземних дипломатів базуються на суб'єктивних спостереженнях і не можуть розглядатися як наукові докази.

б) Свідчення очевидців репрезентують лише невелику частину тих, хто зазнав голоду, і на цій основі неможливо провести обґрунтовану оцінку втрат населення для цілої країни.

в) Оцінкою кількості втрат населення України внаслідок Голо-

(Закінчення на стор. 12)

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Відбулися річні загальні збори ЦУКА

Орися Бурдяк

СОМЕРСЕТ, Нью-Джерзі. – Центральні Українських Кооперативів Америки (ЦУКА) провела 35-ту осінню конференцію і річні загальні збори 30 вересня-1 жовтня. Господарем конференції була Українська Національна Федеральна Кредитова Кооператива, яка святкувала 50-ліття праці на користь української американської громади.

На конференції 35 представників з 11 українських американських кредитних кооперативів прослухали доповіді на теми, які цікавлять сьогоднішніх провідників кредитівок, вибрали новий склад Ради директорів на чергову каденцію.

Конференцію відкрили голова дирекції ЦУКА Василь Корнило та голова Ради директорів Української Національної Федеральної Кредитової Кооперативи Степан Качурак. Протягом дня присутні ознайомилися з найновішими змінами у державних правилах і законодавстві стосовно кредитних спілок.

1 жовтня, проведено загальні збори зі звітами директорів, управителів і різних комітетів. Опісля обрано нових членів дирекції на 2016-2017 роки.

Голова дирекції В. Корнило звітував про діяльність ЦУКА у минулому році та сучасний стан українських американських кредитівок у США. На 30 червня 2016 року активи 13 кредитівок-членів ЦУКА становили 3.072 млрд. дол., що на 96 млн. дол. більше, ніж наприкінці 2015

Учасники загальних зборів Централі Українських Кооперативів Америки у Сомерсеті, Нью-Джерзі. (Фото: Тамара Денисенко)

року. Ощадності членів нараховують 2.598 млрд. дол., на 86 млн. дол. більше, ніж 31 грудня 2015 року. Членство збільшилося до 100,871 особи.

Президент ЦУКА Орися Бурдяк звітувала, що календар ЦУКА на 2016 рік був присвячений українським воювачам, добровольцям та їхнім родинам. Члени кредитівок отримали 28 тис. календарів.

На бенкеті з нагоди 50-ліття Української Національної Федеральної Кредитової Кооперативи голова ЦУКА В. Корнило і президент О. Бурдяк вручили голові Дирекції С. Качуракові похвальну грамоту і поздоровили з 50-літтям коопера-

тивної і громадської праці. Головне бюро кредитівки діє в Нью-Йорку, а філії у Брукліні, Нью-Йорк, Савт-Баунд-Бруку і Перт-Амбої, Нью-Джерзі.

На зборах ЦУКА обрані провідні органи. Екзекутивний Комітет: В. Корнило („Українська“, Рочестер) – голова; Богдан Ватраль („Самопоміч“, Чикаго) – перший заступник; Юрій Стахів („Самопоміч“, Нью-Інгланд) – секретар. Члени: Степан Керда („Самопоміч“, Балтимор), Маруся Колодій („Самопоміч“, Філадельфія), Роман Козіцький (СУМА-Іонкерс), Богдан Курчак („Самопоміч“, Нью-Йорк). Члени Ради

директорів: Богдан Чепак („Самопоміч“, Клівленд), Андрій Якимович („Будучність“, Ворен, Мішиген), С. Качурак (Українська Національна, Нью-Йорк), Михайло Левко (Нова, Кліфтон, Нью-Джерзі), Наталія Марущак („Самопоміч“, Мішиген) і Євген Шестак („Самопоміч“, Пітсбург).

Ревізійна комісія: Андрій Якимович („Будучність“, Мішиген), Орест Темницький („Самопоміч“, Нью-Йорк) і Богдан Вруський („Самопоміч“, Чикаго).

Виборча комісія: Ярослав Федун (Нова, Кліфтон, Нью-Джерзі), Андрій Горбачевський (СУМА-Іонкерс, Нью-Йорк), Ю. Стахів („Самопоміч“, Нью-Інгланд).

Статутова комісія: М. Колодій („Самопоміч“, Філадельфія), Михайло Кос („Самопоміч“, Чикаго) і Р. Козіцький (СУМА-Іонкерс, Нью-Йорк).

Комітет Страхового трасту: О. Бурдяк, С. Качурак, С. Керда, М. Колодій, Б. Курчак, Ігор Ляшок та Іван Оліярчик.

О. Бурдяк обрано президентом ЦУКА та Української кооперативної страхової агенції в Чикаго. Штатними Членами ЦУКА є Христина Пилипович та Ніна Бебко.

М. Колодій, від Української Кредитної Спілки „Самопоміч“ Філадельфії запросила делегатів провести чергову весняну виборчу конференцію у Вашингтоні з нагоди 65-ліття кредитівки у 2017 році.

Орися Бурдяк – президент ЦУКА.

У США завершилися благодійні вечори на підтримку УКУ

ЛьВІВ. – Цього року добігає кінця перша семирічна кампанія з розвитку Українського Католицького Університету (УКУ) „Нове покоління для нової України!“. З цієї нагоди у Лос-Анджелесі, Бостоні, Філадельфії, Чикаго, Нью-Йорку, а також раніше у Нью-Джерзі відбулися благодійні вечори на підтримку університету.

Завдяки щедрій підтримці жертводавців та спонзорів УКУ зібрав понад 750 тис. дол.

Кампанія з розвитку УКУ розпочалася у 2010 році. Тоді в УКУ діяло два факультети, шість основних освітніх програм. Сьогодні в університеті – шість факультетів, вісім бакалаврських, 19 магістерських та аспірантських програм, 22 освітніх інститути та центри. Завдяки підтримці благодійників з різних країн за ці роки вдалося побудувати іновативний студентський коледж, багатифункційний навчальний корпус, унікальну університетську церкву св. Софії – Премудрости Божої, розпочато будівництво Центру ім. Митрополита Андрея Шептицького.

Проте не будинки є основними, а те, що в них відбувається: виховання нового покоління, навчання, наукова і суспільна праця, духовне життя.

„Систему, яка погрузла в корупції, не змінить декілька нових осіб на ключових посадах чи антикорупційний комітет. Для таких змін потрібно ціле покоління нових провідників. Покоління, яке виховане на цінностях. Покоління з принципами та етичними засадами. Поління з

моральним компасом. І це те, що робить УКУ. Кожного дня студенти УКУ отримують знання та інструменти, як зробити цей світ кращим“, – з такими словами звернулася до приятелів УКУ Наталія Яресько – почесний гість благодійного вечора в Чикаго, яка була сенатором УКУ і спостерігала за його розвитком.

Почесними гостями благодійного вечора в Нью-Йорку були Міністер освіти та науки України Ліля Гриневич та новопризначений декан Школи громадського здоров'я при університеті Мериленд, контр-адмірал Служби охорони здоров'я США, заступник Головного лікаря США (з 2010 до 2015) Борис Люшняк.

Л. Гриневич зазначила: „УКУ демонструє приклад для інших державних навчальних закладів Укра-

ни, є носієм основних новацій в системі вищої освіти України. Університет розбудовує ціннісну плятформу для української нації. Нам потрібні чесні судді – тоді матимемо судову реформу та правову державу, відповідальні вчителі та журналісти. Таке покоління фахівців виховує УКУ“.

Б. Люшняк розповів, наскільки важливими для України є відкриття Школи реабілітаційної медицини УКУ та праця Інституту психічного здоров'я. „Все те, що робить університет, дає надію на краще майбутнє України“, сказав він.

Що є не так зі світом? Що є добре і як допомогти молоді рухатися у правильному напрямі? Над цими непростими питаннями гості роздумували разом з президентом УКУ Владикою Борисом Гудзяком, який

Гості благодійного вечора в Нью-Йорку. (Фото: Роман Верхняк)

Президент УКУ Владика Борис Гудзяк та Наталія Яресько. (Фото: Максим Прокопів)

сказав: „Кожна людина є тайнством. Революція гідності, яка відбувалася на наших очах і з нашою участю, визнавала Богом дану гідність у братові та сестрі, яких ми брали за руку

(Закінчення на стор. 18)

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Провели осінні організаційні наради

ПАРСИПАНИ, Нью-Джерсі. – Округа Нью-Джерсі Українського Народного Союзу скликала 11 листопада у Головній канцелярії УНСоюзу осінні організаційні наради. Присутні були представники 25-го, 37-го, 42-го, 76-го, 133-го, 155-го, 171-го, 269-го і 287-го відділів.

Про діяльність окружного комітету звітували її голова, Оксана Станько, а Юрій Симчик, заступник

головного секретаря УНСоюзу, інформував збори про організаційні справи. Учасників привітав Президент УНСоюзу Стефан Качарай, котрий вступив на наради.

Створено Організаційний комітет Округи Нью-Джерсі, головою якого став організаційний референт округи Михайло Богдан, а членами Ніна Більчук, О. Станько і Ю. Симчик.

Учасники осінніх організаційних нарад Округи Нью-Джерсі. (Фото: Рома Гадзевич)

Український Народний Союз

є модерною братською організацією, котра пропонує цілий ряд високої якості конкурентних продуктів страхування, які забезпечують фінансову стабільність вашої родини.

Основні напрями діяльності УНСоюзу:

- Надавати своїм членам високоякісній фінансові послуги і продукти;
- Поширювати принципи братської діяльності;
- Зберігати українську, українсько-американську, та українсько-канадську культурну спадщину.

Запишіть своїх дітей і онуків до УНСоюзу!

Thanksgiving is the perfect time to insure what you are most grateful for... LIFE!

Single Premium Whole Life Insurance*

can provide a financial safety net to help families maintain their standard of living.

Now through 12/20/16, the UNA is waiving its \$25 fee to help you take the first step to insure you and your family's future.

For instant quotes call

888-538-2833

* Not available in all states.

Ukrainian National Association, Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054 • General information – 800-253-9862
www.UkrainianNationalAssociation.org • facebook.com/UkrainianNationalAssociation

*Подбайте про Ваше завтра
вже сьогодні!*

*Відкрийте рахунок ІРА,
щоб забезпечити своє майбутнє
без турбот.*

3.30% АРУ*

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31st Street
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

ЛІНДИНГІРСТ:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfreliancenyc.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfreliancenyc.org

**Поза Нью Йорком дзвоніть
безкоштовно:**

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

*АРУ - Відсотки у річному відношенні з нараховуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.

Фоторепортаж: Вшанування в Нью-Йорку пам'яті жертв Голодомору

Під час панахиди в Катедрі св. Патрика Митрополит Антоній і Єпископ Павло Хомницький.

Діти принесли колоски в пам'ять про Голодомор. (Фото: Христя Сизоненко)

Єпископ Павло Хомницький.

Свідки Голодомору Надія і Олександр Северини.

Митрополит Антоній.

Єпископ Василь Лостен

Співає хор «Думка».

Посол України Валерій Чалий.

Діти узяли участь у жалобній ході.

Ритуальний стіл у соборі – пам'ять про голодні роки.

Президент УККА Андрій Футей.

Сенатор Чарлз Шумер

Чи можна ...

(Закінчення зі стор. 7)

домору займалась велика кількість дослідників (здебільшого, істориків, демографів та економістів) з України, США, Росії, Франції, Італії, Англії, Австралії. Їхні оцінки лежать в діапазоні від 2.6 до 5 млн. осіб. Називаючи у резолюції ці наукові праці „застарілими дослідницькими студіями”, учасники конференції вочевидь вважають, що всі попередні обчислення є неправильними і лише оцінка у 7 млн. осіб є єдиною вірною.

2. Поширена серед української діаспори теза про те, що цифра у 7 млн. була обґрунтована С. Сосновим, не відповідає дійсності. С. Сосновий був економіст сільськогосподарства, який працював у Харкові у 1930-ті роки. Його підхід є ймовірно чи не першою спробою кількісної оцінки демографічних втрат, і він категорично заперечує, що втрати від Голодомору були 7 млн. Цитуємо: „Отже, виходить, що нестача населення на Україні внаслідок голоду 1932-1933 років становить 7,465,000 людей. Проте, це не значить, що в 1932-1933 роках загинули усі 7.5 мільйонів. Втрати населення, що становлять 7.5 млн, складаються з дійсно загинувших з голоду в 1932-33 роках і внаслідок зменшення народжень у населення, що залишилося після голоду. Нам доводилось чути про значно більші числа. Називають 6, 8 і більше мільйонів. Безперечно, це перебільшені дані. Коли мати на увазі лише померлих у 1932 та 1933 роках, не рахуючи зменшення приросту населення за час після 1933

року, то число загинувших безпосередньо з голоду буде, яке про це сказано раніше, близько 4.8, можливо 5 млн. людей“ (С. Сосновий, 1942).

3. У резолюції зазначається, що оцінки демографічних втрат України від Голодомору, проведені Інститутом демографії та соціальних досліджень, є „заниженими”, оскільки:

а) базуються на даних здебільшого із „московських архівів”;

б) опираються на „застарілі дослідницькі студії”;

в) використовують переважно „некоректні дані, взяті експертами з матеріалів сфальсифікованих всесоюзних переписів 1937 і 1939 років“ та інших джерел;

г) застосовують неправильну дефініцію „надсмертності”;

д) не враховують у втратах природну смертність.

Розглянемо ці аргументи.

а) Щодо використання даних із „московських архівів”. Багато документів, які стосуються періоду Голодомору були знищені в Києві під час Другої світової війни, але копії цих самих документів зберігаються у московських архівах й можуть бути використані для наукових досліджень. Якщо вважати усі архівні дані з московських архівів сфальсифікованими, а результати досліджень, які базуються на них, помилковими, то нівелюється практично уся багаторічна наукова праця з демографії та історії СРСР, зроблена вченими після відкриття архівів. Незрозуміло, чому оцінка втрат населення у 3.9 млн. осіб, що базується на даних з „московських архівів” є „умовною”, а оцінка у 7 млн., яка також фактично на них

базується, є релевантною й достовірною.

б) Щодо „застарілих дослідницьких правил наукових досліджень” є що при проведенні наукового дослідження важливо провести критичну аналіз попередніх досліджень з даної тематики. Якщо отримані дослідником результати відрізняються, необхідно надати конкретні докази недоліків, виявлених у попередніх дослідженнях, і показати, чому його результати є більш достовірними. Приклад такої практики можна знайти у нашій статті в журналі „Canadian Studies of Population” (українська версія є в „Демографія та соціальна економіка”, ч. 2-3, 2015 р.), де ми детально аналізуємо результати досліджень Mesle et al. 2008, і доводимо, чому наша оцінка відрізняється від їхньої і в чому полягають помилки зазначеного дослідження. Натомість ігнорування або безпідставне заперечення усіх попередніх досліджень порушує фундаментальні стандарти наукової практики.

в) Щодо „сфальсифікованих всесоюзних переписів 1937 і 1939 років”. Перед розрахунком втрат населення внаслідок Голодомору, нами було проведено кропітку роботу для збору, систематизації та критичної аналізи відповідних статистичних даних, а також їх науково обґрунтовану корекцію у разі необхідності. Підсумки перепису 1937 року, методологія та організація його проведення були детально проаналізовані різними вченими-демографами і вони доводять, що немає підстав вважати підсумки перепису 1937 року сфальсифікованими. Перепис 1939 року було сфальсифіковано і наші обчислення показали, що загальна чисельність населення України була штучно збільшена на 800 тис. осіб.

г) Щодо використання дефініції „надсмертності” для визначення втрат. Одним із ключових питань у полеміці щодо людських втрат України внаслідок Голодомору є відсутність точного визначення цього поняття. Наше визначення втрат є таке: це смерті, спричинені голодом у період 1932-1934 років (Голодомор тривав і 1934 року). Оцінка у 3.9 млн. осіб стосується втрат населення на території Радянської України. Термін „Голодомор” дослівно означає „смерть від голоду”. Оскільки неможливо статистично визначити у кожному випадку, чи особа померла від голоду (тим більше, що часто є взаємодія між голодом й іншими причинами смерті), демографи використовують наступне визначення: „втрати” (або надсмертність) – це різниця між наявним числом смертей під час Голодомору і „нормальним” числом смертей за умови, якби голоду не було.

д) Щодо неврахування у втратах природної смертності. У кожній країні щороку відбувається певна кількість смертей. Рівень смертності залежить від комплексу різних факторів, наявних у певний період часу. Під час соціальної катастрофи число смертей збільшується. У практиці демографічних обчислень різниця між некризовою „нормальною” смертністю і загальною смертністю у цей період вважається такою, що спричинена катастрофою. Тому пропозиція директора Музею Голодомору Олеси Сташок зарахувати до втрат від голоду цю частку природної „нормальної” смертності не може розглядати-

ся як обґрунтована, оскільки вона призводить до абсурдного висновку про те, що у відсутності голоду смертність в Україні в 1932-1934 роках була б нульова.

4. Щодо окремих рішень резолюції:

Пункт 1: „Вважати науково встановленими на сьогодні втрати від Голодомору-геноциду 1932-1933 років щонайменше 7 млн. – в УРСР”, а пункт 2: „закликати експертів-демографів до більш тісної співпраці з істориками і відкоригувати свої підрахунки”. Якщо, згідно з резолюцією, оцінка у 7 млн. була „науково підтверджена”, навіщо закликатися експертів-демографів до співпраці, коли передбачено, що їх співпраця буде полягати в „корегуванні” їх результатів?

У пункті 9 резолюції зазначається: „Міністерству закордонних справ України активізувати роботу з урядами і парламентами закордонних країн щодо визнання Голодомору злочином геноциду”. Таким чином, постає питання про те, які аргументи і докази Міністерство закордонних справ може використати при постановці цього питання з чужоземними урядами і парламентами? Наскільки нам відомо, одне із перших питань, що виникає при такому обговоренні, є: якими є втрати населення внаслідок Голодомору? Оцінки Інституту демографії опубліковані в західних наукових книгах і журналах, де критерії публікації визначаються анонімними оцінками експертів, а результати доступні для широкого наукового співтовариства, тоді як оцінка у 7 млн. фактично базується на дослідженні тільки одного науковця, проф. Володимира Сергійчука. Вважаємо помилковим оголосити оцінку одного науковця, що не є експертом у галузі демографії та статистики, „науково встановленими”.

Дехто стверджує, що число втрат від Голодомору не важливе. Ми не погоджуємось. Числа мають суттєве і символічне значення. Резолюція, прийнята учасниками конференції, окрім наукової полеміки має певні нелативні наслідки:

а) створює плутанину і ворожену серед української наукової та громадської аудиторії та української діаспори;

б) ускладнює переконання представників урядів інших країн і міжнародних організацій у факті геноцидної природи Голодомору;

в) може стати одним з інструментів Росії при проведенні інформаційної війни. Тема втрат Голодомору занадто важлива й складна, щоби її можна було вирішити на конференціях або через полеміку у засобах масової інформації.

Враховуючи суспільний інтерес, штучне загострення питання демографічних втрат, необхідність затвердження їх конкретної кількісної оцінки з метою проведення єдиної державної політики державними установами та громадськими організаціями на міжнародній арені щодо визнання Голодомору 1932-1933 років геноцидом, Інститут демографії та соціальних досліджень ім. М. Птухи виступив з ініціативою створення при Українському інституті національної пам'яті відповідної експертної групи.

Олександр Гладун, Омелян Рудницький, Наталія Левчук, Павло Шевчук, Алла Ковбасюк – Інститут демографії та соціальних досліджень, Київ;

Олег Воловина – Університет Північної Кароліни, Чепел-Гіл.

Завантажте наш мобільний додаток для всіх ваших фінансових потреб

Download Our App!

- ▶ Deposit checks...
- ▶ View balances...
- ▶ Make transfers...
- ▶ Pay bills & more...

...using your smartphone or tablet

UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION **УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА**
MAIN OFFICE | 824 E. Ridge Rd | Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

ALBANY, NY (518)266-0791 AMHERST, NY (716)799-8385 BOSTON, MA (781)493-6733 BUFFALO, NY (716)847-6655 CLEVELAND, OH (440)842-5888
FEDERAL WAY, WA (253)237-5293 PORTLAND, OR (503)774-1444 SACRAMENTO, CA (916)721-1188 SYRACUSE, NY (315)471-4074 VANCOUVER, WA (360)597-2096 WEBSTER, NY (585)545-6276

877-968-7828 www.rufcu.org
Federally insured by NCUA Equal Housing Lender

НОВИНИ НАУКИ

Оцінили спадщину Патріярха Йосифа Сліпого

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 13 листопада Центр студій спадщини Патріярха Йосифа Сліпого, що діє при Релігійному Товаристві Українців Католиків „Свята Софія“ (ТСС) США, відзначив п'ятиріччя своєї діяльності. З цієї нагоди у співпраці з Українським Патріярхальним Товариством в США відбувся круглий стіл на тему „Патріярх в розсіянні суцях“, головував у якому академік Леонід Рудницький, довголітній голова Товариства. Він зачитав привіти до учасників події від Патріярха Української Греко-Католицької Церкви Святослава, Кардинала Любомира Гузара та президента ТСС в Римі о. Марка-Ярослава Семенгена.

Президент Фондації Українського Вільного Університету (УВУ) Аскольд Лозинський виступив з доповіддю „Патріярх Йосиф Сліпий і Український Вільний Університет в Мюнхені“. Патріярха Йосифа з УВУ пов'язували різнобічні контакти: особисті – через тогочасного ректора університету Володимира Янева; наукові – 1969 року Й. Сліпий отримав титул почесного доктора УВУ; благодійні – 1974 року завдяки вагомій фінансовій підтримці Патріярха університет отримав власний будинок у Мюнхені. Ці активні контакти різко критикувала тогочасна советська історіографія, для якої його особа була одним із найбільших ворогів режиму.

Не зважаючи на це, Патріярх Йосиф чітко розумів значення науки, тому у своєму „Заповіті“ писав: „Полюбите науку, плачайте і збагачайте її своєю працею та своїм знанням, будьте її служителями! Споруджуйте храми науки, вогнища духовної сили Церкви та народу, пам'ятаючи, що немислиме повне життя Церкви і народу без рідної науки. Наука – це їхнє дихання життя!“.

А. Лозинський підкреслив, що завдяки цьому піклуванню Патрі-

Президія круглого столу „Патріярх в розсіянні суцях“ у Філядельфії (зліва): Леонід Рудницький, Аскольд Лозинський, о. Андрій Солецький, Андрій Сороковський. Доповідає Ірина Іванкович. (Фото: Стефан Фартушок)

ярха про науку не лише УВУ, а й цілий український народ має перед ним великий борг вдячності.

Прес-секретар ТСС в Римі о. Андрій Солецький виголосив доповідь на тему „Науково-просвітницька діяльність Патріярха Йосифа Сліпого в Римі“. У ній він зокрема висвітлив один із найголовніших аспектів так званого „римського періоду“ діяльності Патріярха Йосифа, а саме його наукову діяльність в стінах Українського Католицького Університету (УКУ) ім. Климента Папи в Римі, а відтак його вплив на розвиток богословської науки та освіти в країнах поселення української еміграції.

На думку доповідача, дослідження цієї теми подає нам не лише образ науково-просвітної діяльності Патріярха Йосифа як богослова та людини-науковця, але й відкриває унікальний період в науковій традиції УГКЦ: з одного боку – її розвиток в центрі католицького

світу, з іншого – відкриття наукової спадщини УГКЦ як Східної Церкви для західного світу. В рамках доповіді о. А. Солецький презентував нововиданий диск з повним оцифрованим 18-томним виданням „Творів“ Патріярха Йосифа та зібранням журналу „Богословія“. Цей диск присвячено 125-літтю від дня народження Патріярха, що його Церква відзначатиме 2017 року.

Директор Центру студій спадщини Ірина Іванкович висвітлила тему „Патріярх Йосиф Сліпий і література української діаспори“. Вона зокрема підкреслила активне зацікавлення Патріярха Йосифа творчістю сучасних йому письменників на поселеннях, серед яких Зоя Когут, Леся Храплива-Щур, В. Янів, Іван Керницький, Едвард Козак, Роман Завадович та інші. З іншого боку, Патріярх був парадигмою творчості багатьох майстрів слова, які присвятили йому чимало творів.

Зібравши їх з різних друкованих та архівних джерел, І. Іванкович упорядкувала їх у антологію літературних творів „Сидячи на снях“, яка доповнила її наукове дослідження „Патріярх Йосиф Сліпий і красне письменство“, що його доповідач презентувала в рамках круглого столу. Видання праці схвально оцінив Патріярх Святослав, зазначивши: „Великим здобутком вважаю визнання однією з найкращих книжок 23-го Форуму видавців двотомного видання Вашого авторства „Патріярх Йосиф і красне письменство“, яке, власне, присвячене п'ятиріччю Центру студій спадщини Патріярха Йосифа Сліпого“.

Голова Українського Патріярхального Товариства в США Андрій Сороковський, зазначив, що Патріярх Йосиф дуже добре розумів спорідненість двох українських університетів – УВУ та УКУ, тому, заснувавши УКУ в Римі, він водночас підтримував УВУ в Мюнхені. Він простежив історичну еволюцію університету від осередку християнської науки до наукової установи, вільної від релігії. Таким чином, між вірою й наукою запанував поділ, який, власне, і мали завдання усунути українські університети на поселеннях. Подібно і в літературі простежується розмежування між християнськими та секулярними письменниками, що призводить до логічного запитання: чи маємо ми здорову культуру, у якій гармонійно збалансовані християнська та світська думки?

Відтак, присутні переглянули документальний фільм про діяльність Центру студій спадщини та відвідали виставку „Заповіт“ Патріярха Йосифа. Нагадаємо, що захід було організовано з ініціативи Центру студій спадщини Патріярха Йосифа Сліпого у Філядельфії та ТСС.

Товариство „Свята Софія“ США

Науковці виступили з доповідями про мову і літературу

Доповідає Василь Бялик. Сидить Михайло Найдан. (Фото: Стефан Фартушок)

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Про українську літературу в англomовному світі та українську мову в Україні говорили на форумі Релігійного Товариства Українців Католиків „Свята Софія“ США та Осередку Праці Наукового Товариства ім. Шевченка. 3 листопада з доповідями на ці теми виступили завідувач кафедри теорії і практики перекладу Чернівецького національного універси-

тету ім. Юрія Федьковича Василь Бялик і професор славистики у Пенсильванському державному університеті Михайло Найдан.

В. Бялик розглянув мовне питання в контексті історичного розвитку української мови та її пов'язання з культурою народу, а також проаналізував сучасний

(Закінчення на стор. 18)

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

запрошує громадянство

на

інавгураційну сесію

Інституту Шевченкознавства УВАН у США

Сесію відкріє д-р Альберт Кіпа, президент УВАН у США

Доповіді виголосять:

Проф. Григорій Грабович, директор ІІІ УВАН у США

та

Олесь Федорук, провідний науковий співробітник Інституту літератури ім. Т.Г. Шевченка НАНУ (Київ)

Сесія відбудеться

4 грудня 2016 р. о 3-ій год. пополудні

в приміщенні УВАН:

206 West 100th Street. New York, N.Y. 10025

Tel.: (212) 222-1866

НОВИНИ МИСТЕЦТВА

Прозвучали твори українок-композиторів

Богдан Марків

НЮ-ЙОРК. – 6 листопада вперше в Українському Інституті Америки концерт представив українських жінок-композиторів. Хоч композиторська справа загалом припадає мужчинам, однак в Європі жінки почали проявляти цей нахил в середньовіччі. В Україні цей рух почався в кінці XIX ст. Сьогодні українських жінок композиторів вже велика когорта. Вони здобули світові сцени, нагороди, премії та своїми виступами пропагують українську музичну культуру.

Всі композитори в програмі віком 48-60 років – це вже сформовані творці, які пишуть у всіх жанрах включно з операми, симфоніями, камерною музикою з великим доробком вокальних творів. Вони беруть участь у світових фестивалях і пишуть камерну інструментальну музику для європейських ансамблів, які в свою чергу представляють українську музику в Європі, Англії, Канаді, США.

Ірина Алексійчук була представлена п'єсою для скрипки й фортепіана з 2005 року „Так близько” у виконанні Соломії Івахів і піаністки Ангеліни Гаделія. Людмила Юріна представила п'єсу для солю на чельо „Блудний вогник”. Челіст Івес Джарамраж з Індії виступав в Інституті у тріо Джені Лі в в 2007 році. Він обізнаний з сучасною

Учасники концерту (зліва): Соломія Івахів, Ангеліна Гаделія, Івес Джарамраж та Раян Бирнс.

музикою, тож виконання було вершинне.

Неофольклористка Ганна Гаврилець була найстаршою серед українських композиторок. В Україні її вокальна музика у використанні фольклору, коломийкових інтонацій з джазовими ритмами широким популярна. П'єсу для скрипки солю „Екслібріси” з 1994 року С. Івахів виконала фантастично, з належними карпатським духом, ритмом і темпераментом.

Марзіє Халітова, народжена в Узбекистані кримська татарка, була представлена п'єсою для фортепіана (2008) „Легенда про Ак-Кая.” Це в перекладі означає „Біле урвище”. Виконавець А. Гаделія подала дещо з біографії композитора і додала, що в цьому крутому урвищі проходять археологічні розкопки.

М. Халітова – географічно-пейзажний композитор – дає багато змісту, базуючись на кримсько-

татарському фольклору. А. Гаделія, знана солістка, народжена в Грузії, і чорноморський клімат їй не чужий, і це породило блискуче виконання.

Юлія Гомельська представила твір „Діядема ч. 6” з 2015 року для скрипки і чельо. Це автопортрет, як сказала С. Івахів. Попередні „Діядеми” були створені на дуети різних інших інструментів. Ю. Гомельська уживає різних прийомів тремоля, джазових ритмів і експериментує електронними звучностями. Її стиль багатогранний і оригінальний, нерідко в її творах сплітаються елементи різних епох і народів. Вона немовби оглядає мистецьку історію людства і шукає в ній близькі собі спогади.

В кінці почули сестру Г. Гавриляк – Богдану Фроляк „Приснився сон мені” з 2014 року для баритона, скрипки, чельо й фортепіана. Баритон Раян Бирнс вперше виступив на нашій естраді. Він знаний в Новій Англії своїми виступами в операх, концертних хорах, оркестрах як соліст та в речиталях. Його українська вимова зрозуміла; він співав з інтимним почуттям, відповідним до тексту поезії, а інструменталісти дали обгортку в романтичному дусі.

Д-р С. Івахів познайомила з новим складом інструменталістів та вірним напрямком у доборі програми, яка йде за постулятами Українського Інституту Америки.

Це найкраще місце для збереження ваших ощадностей!

Інтернет: www.sumafcu.org

Завантажте наш мобільний додаток для зручності контролю за рахунками!

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг' Вали

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

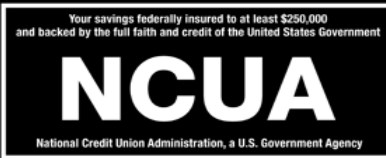
39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Вісті Фундації ім. Івана Багряного Листопад 2016 року, ч. 194

Нас об'єднує Іван Багрянний

Сергій Козак – літературознавець, публіцист. Народився у Костополі на Рівненщині. Закінчив факультет журналістики Київського національного університету ім. Тараса Шевченка. Навчався на факультеті славістики Мишигенського університету. Доктор філософії Українського Вільного Університету (Мюнхен, Німеччина). Працював головним редактором газети „Літературна Україна“, власним кореспондентом цієї газети в США та Канаді, головним редактором газети „Українські вісті“ (Дітройт). Нині – редактор газети „Літературна Україна“, головний редактор серії видань „Українська бібліотека ім. І. Багряного“. С. Козак розповів:

Це було щастям для мене працювати у середовищі, яке було віддане українській національній ідеї, Україні. Скажу відверто, якби не праця за фахом, та ще й в редакції „Українських вістей“, я б, певне, не зміг би так довго перебувати у Дітройті. Зустрічі з багатьма українцями в США, Канаді, Австралії, Німеччині дали мені багато як журналістові. Особливо важливим було спілкування з людьми, які знали Івана Багряного.

Батьки в дитинстві часто возили мене цікавими місцями України. І спочатку надихали мандри рідною землею, а потім додалося й бажання допомагати людям у встановленні справедливості через друковане слово. Можливо, ці два крила й покликали мене до журналістики.

Після закінчення Київського університету, наприкінці 1980-их років я потрапив до „Літературної України“. Це була досить популярна газета, наклад перевищував 300 тис. примірників. Але мене запросили до США, я отримав запрошення від Фундації ім. І. Багряного до газети „Українські Вісті“. Відтоді моє життя й пов'язане з іменем І. Багряного.

Зрозуміло, що це велика відповідальність для молодого журналіста працювати головним редактором того видання, яке свого часу було засноване І. Багрянним та його однодумцями. Дуже цікаво пізнавати й досліджувати спадщи-

ну І. Багряного. Адже газета, об'єднуючи багатьох авторів і читачів по всьому світі, які продовжували ідею І. Багряного, відкривала світові теми, про які на теренах СРСР тоді навіть не йшла мова.

В редакції часопису був багатий архів, і я почав його досліджувати. Прочитав кожен статтю за весь період існування газети і підсумком цієї роботи стало двотомне видання „Українські вісті“, а згодом бібліографічний покажчик „Іван Багрянний: український письменник і політичний діяч“, збірник наукових праць, присвячених творчості І. Багряного „від „Скельки“ до „Буйного вітру“. Усі ці видання вийшли у світ завдяки Фундації ім. І. Багряного.

Унікальність „Українських Вістей“ насамперед у тому, що ця газета, заснована 1945 року в Німеччині, проіснувала аж 55 років. Це єдине періодичне видання, засноване після Другої світової війни українцями в еміграції, яке існувало до 2000 року.

Саме навколо цього часопису гуртувалося коло найвідоміших літераторів і громадських діячів, які після Другої світової війни перебували в еміграції. Це Юрій Лавріненко, Григорій Костюк, Василь Гришко, Павло Маляр, Олексій Коновал, Василь Гришко, Михайло Воскобійник, Тодось Осьмачка, Леонід Лиман. Ціла

плеяда відомих, талановитих і цікавих людей. Усі вони, співпрацюючи, творили високого рівня газету.

Ось чому я кажу, що майже упродовж 10 років бути головним редактором такої газети – це не тільки відповідальність, а висока честь, можливість творчого розвитку. Зокрема у справі дослідження історії видання, яке, нагадаю, засноване 1945 року в місті Новий Ульм (Німеччина), в таборі для переміщених осіб, де й перебували І. Багрянний і його однодумці.

Потім я повернувся в Україну. Нам треба тут стояти за свою землю, змагатись за свою Україну. Я полюбив Київ з перших днів перебування в ньому, коли вступив до університету. Київ – гарний, бажаний. Щоправда, хочеться, щоб був ще більш українським.

Моє відкриття І. Багряного продовжується і наповнюється змістом. І. Багрянний – це така глибина, яку вивчати й вивчати. До 110-ої річниці з дня народження І. Багряного ми видали низку книжок, які, до слова, привезли й до Охтирки. А починалося все з 1990-их років, коли з'явилися перші публікації, книги, статті в „Літературній Україні“, журналах. Це був початок наближення до І. Багряного всіх українців. Велика роль у цій важливій справі наближення українців до І. Багряного належить Фундації, яка носить його ім'я.

Вшанування пам'яті І. Багряного – унікальна подія тим, що вона відбувається на обійсті, де минали дитинство і юність видатного письменника. Такі миті найдорожчі, вони залишаються і в пам'яті, і в душі на все життя. Це свята земля. Багатьох людей, українців об'єднав навколо ідеї незалежної І. Багрянний! Навіть після смерті він згуртовує прикладом свого українського чину!

Охтирка пам'ятає Івана Багряного

Ірина Власенко

25 серпня, у річницю смерті письменника Івана Багряного, уперше за всі часи, урочистості відбулися на рідному обійсті Лозов'ягіних (родинне прізвище І. Багряного) в Охтирці.

Будинок, де народився і виростав майбутній автор „Тигроловів“ і „Саду Гетсиманського“ зберігся, є на ньому й меморіальна дошка. Та справа у тому, що вже тривалий час будівля не належить нікому з родини письменника. Втім, нинішні власники, відгукуючись на звернення охтирського громадського комітету з відзначення 110-річчя від дня народження письменника і громадського діяча, радо погодилися на проведення дня пам'яті І. Багряного на його родинному обійсті.

Відтак майже 100 осіб взяли участь у згаданій події. Український державний прапор, портрет письменника, виставка творів І. Багряного й про нього, які вийшли у світ завдяки Фундації, що носить його ім'я, навіть яблука із саду письменника – усе це запрошувало охтирців на урочистий захід.

У гості до І. Багряного прийшли вчителі, бібліотекарі, журналісти, студенти, школярі, представники громадської організації „Охтирський Майдан“, родичі письменника різних поколінь, парафіяни церкви Київського Патріархату, інші шанувальники слова і громадянського чину І. Багряного.

До Охтирки приїхав і виступив лавреат премії ім. І. Багряного Сергій Козак, який упродовж 10 років працював головним редактором газети „Українські Вісті“, що була головною трибуною І. Багряного-публіциста. Гість розповів про видання, які вийшли у світ до 110-річчя письменника, ознаямив присутніх із деякими друкованими раритетами, зокрема з „тисячним числом“ газети „Українські Вісті“ за 1956 рік, яке підписав до друку сам І. Багрянний. Окрім того, С. Козак подарував 10 передплат газети „Літературна Україна“ охтирським бібліотекам та активним учасникам вшанування пам'яті письменника.

Промовляли на обійсті видатного письменника режисер дійства Тетяна Акіменко, поетеса Люд-

мила Голець, родичка видатного земляка Ольга Лозов'ягіна, педагог Тетяна Невальонна, літераторка, авторка книжки про охтирські стежки І. Багряного Валерія Бакуліна, учні Школи ч. 8, вихованка Охтирського училища соціальної реабілітації Лоліта Колесникова. Педагог Наталя Лапіна-Топчій розповіла про відвідини могили видатного громадського діяча у німецькому місті Новому Ульмі.

Звучали твори самого І. Багряного і присвячені йому, спогади про нього. Слово кожного променило любов'ю до видатного земляка, усвідомленням важливості його творчості і життєвого чину у боротьбі з Росією-окупантом.

Меморіальна дошка в Охтирці в пам'ять Івана Багряного.

Щиро дякуємо за підтримку Фундації!

Від часу появи попередньої сторінки Фундації ім. Івана Багряного прислали пожертви на різні потреби такі особи: 2,000 дол. – **Василь Стан** для воїнів, які ставлять опір російським терористам; 300 дол. – **Українська євангельська церква в Юніоні**, Нью-Джерзі, для журналу „Бористен“; 250 дол. – **Раїса Кохно** для воїнів на сході України; 200 дол. – **Віктор Бабанський** (з них 150 дол. для захисників України та 50 дол. для Фундації); по 100 дол. – **Петро і Оля Матули** (з них по 50 дол. на погруддя І. Багряного та на потреби Фундації), **Дарія Самотулка** для Фундації та дітям-сиротам, **Роман і Зірка Воронки** на потреби Фундації, **Іларіон Хейлик** на видання книги „Українські воїни добра і правди“ та **Тетяна Ясінська** для потреб Фундації; по 75 дол. – **Лідія Ємець та Валентина і Ігор Курилів** для Фундації, по 50 дол. – **Тамара Цісельська** на погруддя І. Багряного та **Розалія Бойко** в пам'ять її чоловіка Олексія Бойка (з них по 25 дол. на погруддя І. Багряного та для війська); по 25 дол. – **Ірина Смик-Бікерстоф** на потреби Фундації та **Микола Дупляк** на видання книги „Українські воїни добра і правди“.

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й прохає й далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати пресі України, воякам та їх родинам, сиротам на встановлення пам'ятника в Охтирці І. Багряному.

Дописи і листи до Фундації ім. Івана Багряного, членські внески і пожертви просимо посилати на адресу:

**Bahriany Foundation
19669 Villa Rosa Loop
Fort Myers, FL 33967**

Сторінку редагує Олексій Коновал

Захисту потребує...

(Закінчення зі стор. 2)

2004 року.

Об'єктивні дані, зібрані у процесі дослідження, свідчать про те, що загрози порушення або обмеження прав етнічних росіян та російськомовних громадян в Україні до початку конфлікту не було.

Підтверджують це і російськомовні українці, які стверджують, що держава не провадила цілеспрямованої політики дискримінації за мовною ознакою. На території, підконтрольній українській владі, такі загрози не з'явилися і після початку конфлікту.

1,256 шкіл в Україні сьогодні навчають російською мовою. Російськомовних періодичних видань більше, ніж україномовних. За словами учасників дослідження, відчуття, що права російськомовних в Україні порушуються, можуть виникати або під впливом необ'єктивного інформування в пресі, або в результаті політичних спекуляцій.

На думку багатьох респондентів, конфлікт, який відбувається на території України внаслідок російської агресії, є ціннісним або цивілізаційним.

Лінія конфлікту пролягає між тими, хто поділяє цінності з „русского міра“, ностальгує за СРСР, і тими, хто вважає себе громадянами України, незалежно від мовних практик.

У чому саме полягає ціннісна різниця між „русским міром“ та Україною, переважна більшість респондентів не зформулювала.

Деякі учасники дослідження протиставляли погляди на життя: „демократичний або ж авторитарний, сталінсько-радянський“. Дехто говорив про те, що розрив між російською та укра-

їнською ідентичностями почався ще під час першого Майдану.

З боку етнічних росіян та російськомовних українців часто спостерігається образа, нерозуміння, осуд агресії Росії щодо України. У деяких відбувається відмова від російської ідентичності на користь української громадянської ідентичності через небажання нести відповідальність за дії Росії.

На думку респондентів, сьогоднішні події позначаються на ставленні молодого покоління громадян України до Росії у довготривалій перспективі. Багато російськомовних болісно переживають розрив або охолодження взаємин з родичами, які мешкають у Російській Федерації. В результаті, далеко не всі готові давати різкі оцінки подіям на сході України.

За спостереженнями учасників дослідження, конфлікт інтенсифікував процес формування політичної нації в Україні. Вони кажуть, що зміцнюється довіра до російськомовних громадян з боку україномовних під впливом того, що обидві групи на рівних брали участь у Революції Гідності, а також виступають у війні з Росією на одному боці.

Зміна ідентифікації з російською на політичну українську не завжди призводить до зміни мови спілкування, хоча робить людину більш відкритою до української мови. Разом з тим, недовіра до українців, які поділяють російську точку зору, зростає.

Респонденти в південно-східних регіонах, де домінує російська мова, вказували на необхідність захисту і розвитку української мови для подолання наслідків політики русифікації, яка активно проводилася в СРСР.

Вони подавали приклади утисків за мовною ознакою щодо української мови в період незалежності України.

Більшість респондентів підтримували державний статус української мови і не говорили про потребу зміни статусу російської мови. Разом з тим, багато хто наголошував на неприпустимості насильницької українізації.

Деякі учасники розповідали про незручності особисто для них або для їх оточення, спричинені мовною політикою президента Віктора Ющенка, згадували спротив, який вона викликала у російськомовних регіонах. (Тут варто зазначити, що мовна політика В. Ющенка мало чим відрізнялася від мовної політики Леоніда Кучми, крім риторики. Єдина „мовна“ новація, запроваджена в той час, це дубляж кінофільмів українською мовою). Припускаємо, респонденти згадували свої відчуття, нав'язні російською пропагандою та українськими проросійськими медіа.

Тенденція переходу на українську мову не є масовим серед російськомовних. Ті, що асоціюють себе з Україною, переважно рухаються в напрямку білінгвізму, додаючи українську мову у свій побут. Разом з тим, переважна більшість учасників дослідження говорили, що віддали своїх дітей до україномовних шкіл і садочків.

Для переважної більшості респондентів важливо, щоб їх діти володіли російською мовою. Разом з тим, на їх думку, тих знань, які своїм дітям можуть дати батьки вдома, має бути досить. Думка про те, що у дітей має бути можливість вивчати російську мову в школі, була озвучена, але не домінувала.

Респонденти в переважно російськомовних регіонах говорили, що у них не виникає потреби вивчати українську мову через домінування російської у повсякденному житті та у медіа. Це ускладнює перехід на українську мову для тих, хто хотів би це зробити.

Також співрозмовники зазначали, що віддати дитину до україномовної школи ще не означає потрапити до україномовного середовища. Викладання часто ведеться російською мовою. Курсів української мови, які могли б відвідувати дорослі громадяни, держава не створила. (Наприклад, у Квебеку існує багато курсів французької мови. Вони фінансуються як державою, так і громадськими організаціями, які дбають за збереження французької мови).

Респонденти, дотичні до сфери культури та літератури, говорили про те, що в Україні народжується своя власна російськомовна культура, яка відділяє себе від російської культури.

І хоча навіть сьогодні відбувається інтенсивний культурний обмін, існує доволі багато авторів, які пишуть російською мовою про українські реалії. А збірка поетичних творів, яка раніше видавалася під назвою „Російська поезія в Україні“, вийшла під назвою „Українська поезія російською мовою“.

Російськомовні учасники дослідження переконані, що російськомовна культура залишатиметься частиною українського культурного надбання ще протягом довгого часу.

Учасники дослідження пов'язували своє майбутнє з Україною. У разі погіршення ситуації або ескала-

ції конфлікту на сході жоден з них не збирався їхати до Росії. Якщо необхідність покинути Україну виникне, переважна більшість плянують шукати нове місце для життя в Європі.

Висновки та рекомендації

Дослідження показало, що російськомовність далеко не завжди є ознакою прихильності до дій Російської Федерації та/або відсутності патріотизму.

Багато російськомовних громадян сприйняли наративи, на яких будувалася українська незалежність, та інтегрувалися до української політичної нації, при цьому зберігаючи російськомовну частину власної ідентичності. Конфлікт на сході пришвидшив процес їх інтеграції до української політичної нації, але визначного впливу на їхні мовні практики не мав.

Хоча збройний конфлікт переважно витіснив мовні питання на другий план, тема майбутнього російської мови та її носіїв в Україні є потенційно конфліктною.

Багато російськомовних респондентів та білінгвів хотіли б, щоб у їхніх дітей зберігалася можливість спілкуватися російською мовою, тоді як прихильники українізації вважають, що російська мова становить загрозу для української мови, і повинна поступово взагалі зникнути з України. Вони описують процеси, які зараз відбуваються у публічному просторі, як продовження русифікації.

На думку експертів Українського незалежного центру політичних досліджень, українська держава має базувати свою мовну політику на підтримці української мови, як державної, підтримувати її розвиток в усіх сферах суспільного життя. Разом з тим, вона має гарантувати вільний розвиток російської мови та мов інших національних меншин, паралельно стимулюючи вивчення європейських мов.

Україна має ретельно:

- Слідкувати за дотриманням мовного законодавства засобами масової інформації, викладачами та представниками держави, особливо в тих регіонах, де відбувається порушення прав україномовних громадян. Захист мовних прав, як російськомовних, так і україномовних громадян, сприятиме укріпленню довіри між цими двома групами.

- Розробити широкий спектр заходів (інформаційних, освітніх та культурних), які б підтримували та просували інтеграцію етнічних росіян-громадян України до української політичної нації.

- Проводити інформаційні та освітні кампанії з питань прав людини загалом та мовних прав зокрема, а також з питань прав меншин.

- З участю представників громадянського суспільства та організацій меншин розробити та прийняти нове мовне законодавство, яке б утверджувало державний статус української мови, одночасно враховуючи рекомендації ЄС щодо збереження мов меншин, які знаходяться під загрозою зникнення, та включало чіткі правила забезпечення мовних прав меншин на локальному рівні.

Львівський культурологічний журнал „І“

Юлія Тищенко, Юлія Каздобіна – соціологи Українського незалежного центру політичних досліджень, Київ.

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

запрошує
на презентацію
наукового видання,
присвяченого 70-річному Ювілеєві
професора Гарвардського університету

Григорія Грабовича

Harvard Ukrainian Studies
Volume 32-33, 2011-2014

Essays Presented in Honor of George G. Grabowicz
on His Seventieth Birthday

Учасники:

Григорій Грабович
Галина Гринь
Роман Коропецький
Олександр Мотиль
Марія Ревакович
Олесь Федорук
Віталій Чернецький

У суботу, 3 грудня 2016 року
о 5-ій годині по пол.
в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550

НОВИНИ З „ОСТРОЗЬКОЇ АКАДЕМІЇ“

Підписали меморандум про співпрацю

Професор Стокгольмського університету Хакан Фішер і завідувач кафедри психології та педагогіки Острозької академії Оксана Матласевич підписують Меморандум про співпрацю. (Фото: Олексій Костюченко)

Олексій Костюченко

До Острозької академії 11 листопада завітала делегація з Стокгольмського університету – проф. Хакан Фішер, проф. Торун Ліндгольм, д-р Ульф-Фредрік Джонсон та координатор обмінних програм Дженні Ен.

Вони підписали Меморандум про співпрацю між Національним університетом „Острозька академія“ та Стокгольмським університетом в галузі когнітивної психології.

У Острозькій академії з 2008 року діє лабораторія когнітивної психології. Вона створена саме з ініціативи У. Ф. Джонсона – відомого науковця у світі, який має величезний досвід в організації роботи дослідницьких проектів з когнітивної психології за кордоном. Його публікації у престижних міжнародних виданнях стосуються метапам'яті, особливостей процесу вивчення нового матеріалу. У цьому ж напрямі провадять дослідження науковці Острозької академії.

Під час зустрічі шведські науковці представили свої здобутки у галузі психології студентам та викладачам Острозької академії. У свою чергу, колектив кафедри психології та педагогіки академії поділився напрацюваннями із закордонними гостями.

Відзначили День української писемності

Ірина Покотильська

День української писемності та мови у Національному університеті „Острозька академія“ розпочали 8 листопада з тематичного вечора „Він!“, присвяченого 80-річчю від дня народження Миколи Вінграновського.

Упродовж тижня студенти збирали українські книги для вищих шкіл, що переїхали з окупованих територій. Уже 16 раз відбувся диктант для студентів й викладачів.

У Острозі Братство спудеїв розповсюджувало у громадських місцях записи з українською музикою. Відбулося підписання меморандуму про підтримку української мови в соціально-культурній сфері міста, сприяння її розвитку та вивченню в територіальній громаді.

У цей день також провели перші етапи Міжнародного конкурсу з української мови ім. Петра Яцика для студентів нефілологічних спеціальностей та студентів-філологів.

Студенти факультету політико-інформаційного менеджменту Острозької академії деклямують українську поезію. (Фото: Ірина Покотильська)

Академія – у Книзі рекордів України

Ірина Покотильська

Національному університетові „Острозька академія“ виповнилося 440-років. День народження академії 1 листопада ознаменувався масовим святкуванням, в межах якого встановлено п'ятий рекорд України. Під час дійства можна було побачити тогочасних жителів Острога та засновників Острозької академії XVI-XVII ст. Студенти в академічних мантиях зображували форму серця, літери ОА та цифру 440 під супровід ренесансної музики та дзвонів, що створювали історичну атмосферу.

Символічним атрибутом рекорду стала дегустація меду, для якої було підготовлено 1,560 кошечків з медом, загальна вага якого перевищила 24 кілограми. Записав офіційний рекорд представник Національного проекту „Книга рекордів України“ Олександр Шустерук.

Ректор університету Ігор Пасічник з дипломом, який засвідчує встановлення рекорду України. (Фото: Олексій Бистровський)

Ректор університету Ігор Пасічник з дипломом, який засвідчує встановлення рекорду України. (Фото: Олексій Бистровський)

В Острозі постала тріумфальна арка

Євген Цимбалюк

У 1581 році в Острозі з'явилася Острозька Біблія – перше повне видання всіх книг Святого Письма церковнослов'янською мовою, здійснене при підтримці князя Костянтина Острозького та надруковане друкарем Іваном Федоровичем.

Наразі при в'їзді до Національного університету „Острозька академія“ споруджено перший пам'ятник цій книзі – тріумфальну арку. Своім виглядом вона нагадує титульний аркуш Біблії, а на бокових стелах зображені постаті людей, котрі створили першо-книгу.

Тріумфальна арка на вході до Острозької академії. (Фото: Олександра Юркова)

Участь у відкритті пам'ятника 27 жовтня взяв Президент України Петро Порошенко, який зазначив: „Нині багато українців не знають, що найстарішим закладом в історії України є саме Острозька академія, віддаючи пріоритет Києво-Могилянці, і цю несправедливість нині треба виправляти. Острозька академія є першим вищим навчальним закладом у Східній Європі, заснованим у 1576 році“.

Юний скрипаль виступив в академії

Євген Цимбалюк

Талановитий скрипаль з українським корінням Назар Плиски-Пасічник, який проживає в Польщі, у свої 12 років уже виступав на багатьох національних і міжнародних конкурсах, зокрема став переможцем III Міжнародного конкурсу „Каунас Сонорум-2015“ у Литві, V Міжнародного музичного конкурсу в Швеції, Міжнародного скрипкового конкурсу ім. Венявського в Польщі.

Н. Плиски-Пасічник 2 листопада побував в Острозькій академії з концертом, в якому юний талант виконав твори Моцарта, Паганіні, Венявського, Пендерського, Крейсера та інших відомих композиторів.

Концерт був благодійним, на ньому виручено майже 7,000 грн. на придбання біопротези для студента Острозької академії.

Це уже другий благодійний концерт Н. Плиски-Пасічника в Острозі, де проживає його дідусь,

Виступає Назар Плиски-Пасічник.

Герой України Ігор Пасічник. Минулого року скрипаль провів тут сольовий концерт для допомоги сім'ям „Небесної сотні“ та на придбання спорядження для студента, що пішов добровольцем на війну.

У США завершилась...

(Закінчення зі стор. 8)

на Майданах від Києва до Австралії, від Брюсселю до Чикаго. УКУ дає моральний взірєць для цілого українського суспільства. Він є провідним навчальним і науковим закладом України, стоїть в авангарді соціальних змін, єднає українців. Тому,

що є вільним. Є вільним саме завдяки щедрій багаторічній підтримці людей з усього світу“.

Вперше до компанії на підтримку УКУ приєдналися Філадельфія та Лос-Анджелес.

Благодійний вечір у Філадельфії був присвячений підтримці реабілітаційних програм та організований у співпраці з Українською Федерацією Америки. Девіз вечора – „Пере-

гони, щоб врятувати життя“ („The Race to Save Lives“).

Свою музику та тепло пісень гостям впродовж вечорів у США дарували Софія Федина та провідник популярного гурту „Мандри“ Сергій Фоменко (Фома).

Перша кампанія з розвитку УКУ майже завершена. Проте праця над розбудовою України, вихованням нового покоління тільки роз-

починається. „Завершення кампанії – це ще далеко не кінець, а лише один початковий етап. УКУ продовжуватиме „бажати великого“, свідчити та служити, формувати нове покоління для нової України. Запрошуємо Вас мріяти і здійснювати мрії з нами“, – сказав Владика Б. Гудзяк.

Український Католицький Університет

Науковці виступили...

(Закінчення зі стор. 13)

стан мови в Україні. Лейтмотивом своєї доповіді В. Бялик обрав слова Ліни Костенко: „Нації вмирають не від інфаркту. Спочатку їм відбирає мову“. Він зокрема проаналізував спорідненість української мови – однієї з найдавніших та наймилозвучніших мов у світі – з іншими слов'янськими мовами, а також навів низку розбіжностей з російською, обґрунтувавши їх культурологічними й історичними відмінностями між двома державами.

Відтак, В. Бялик зупинився на етнографічних групах-носіях української мови, які творять українську націю, як і на засобах, що їх Російська імперія та її спадкоємець СРСР застосовували з метою ліквідації української тотожності, а це: 134 заборони української мови (лінгвоцид), Голодомор 1932-1933 років в Україні, репресії 1937-1938 років, які створили ґрунт для русифікації значної частини України.

Згідно з новими соціологічними дослідженнями, як не парадоксально, саме українська мова вимагає правового захисту в Україні. Підсумовуючи, В. Бялик зазначив, що за сучасних умов російської агресії в Україні, український народ як ніколи раніше готовий відстоювати свою державу та мову.

Доповідь про українську літературу в англослов'янському світі виголосив М. Найдан, перекладач української літератури на англійську мову, автор понад 30 наукових статей на літературні теми й понад 50 перекладів у періодиці та антологіях. Його перекладацькій майстерності завдячують своє існування в англійській мові книги Григорія Сковороди, Богдана Ігоря Антонича, Максима Рильського, Л. Костенко, Юрія Винничука, Юрія Андруховича, Віктора Неборака, Марії Матіос, а також

окремі твори численних українських поетів та письменників, в тому числі для багатьох англослов'янських антологій української літератури. М. Найдан перекладає також з російської мови, зокрема переклав твори Марини Цветаєвої.

Загалом, на думку доповідача, в перекладацькій інфраструктурі відчувається вагомий брак перекладів української клясики, тому своїм головним завданням М. Найдан вважає заповнення цієї прогалини через поширення творів найкращих українських авторів в американському світі.

Товариство „Свята Софія“ США

DNI PRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

„Човен хитається...“

(Закінчення зі стор. 1)

рах окупованої частини Донбасу. Не менше, якщо не більше, дістала б „Батьківщина“ Ю. Тимошенко. Тим часом „Бльоків Петра Порошенка“ прогнозують, і це в найкращому разі, лише 12-14 відс.

Напружена політична атмосфера зле вплинула на курс гривні: того дня, 15 листопада, за доляра на банківських торгах вже давали понад 26 гривень. Не дивно, що серед вимог протестувальників була й ця – негайно звільнити голову Нацбанку В. Гонтарева. Народний депутат Сергій Тартута остеріг президента, що у випадку, як її не буде звільнено, суспільство зреагує протестною бурєю. „Порошенко вже дістав одну жовту картку. Не звільнить Гонтарева – дістане другу. Даремно він гадає, що маніпуляціями і силовиками можна щось змінити. Не можна. Силовики можуть захистити кордони, зменшити криміногенність, але поліпшити ситуацію в економіці, в соціальному і політичному житті не можуть“, – вважає С. Тартута.

Того самого дня, 15 листопада, неспокій панував у Верховній Раді. Народний депутат від фракції Радикальної партії Юрій Шухевич мав намір виступити з трибуни за імпичмент Президента П. Порошенка. Довідавшись про це, голова фракції Олег Ляшко не дав йому права виступити від фракції, й тоді Ю. Тимошенко віддала Ю. Шухевичеві свої власні дві хвилини. Щоправда, радикали зупинили Ю. Шухевича на півдорозі до трибуни, після чого О. Ляшко назвав Ю. Тимошенко „московською зозулею“ і запропонував президентові позбавити її українського громадянства.

При всьому тому, що Верховна Рада вартує переобрання, оскільки у притомних людей вже язик не повертається назвати депутатів „народними обранцями“, вибори тепер принесли б більше шкоди, ніж користі. Річ у тім, що спочатку слід змінити виборчий закон і відмовитися від мажоритарної складової, котра дозволяє

начиняти парламент післанцями від олігархів.

В найближчі тижні і місяці треба очікувати нових і все масовіших протестів. Революції в Україні загораються пізньої осені і взимку, коли люди можуть відірватися від робіт на полях і садибах. Дуже хотілося б не повірити веб-сторінці „Кореспондент“, котра повідомила, що влада готується до силових придушень можливих бунтів. Дуже багато людей в Україні певні, що Служба безпеки невіпадково саме тепер викрила сурковський плян „Шатун“ – щоб захистити київську владу, затаврувавши протестні акції.

„Після здійсненого СБУ „викриття“ кожен має пам'ятати: якщо ти пенсіонер і шокований платіжкою за комунальні послуги; якщо ти військовий і не віриш, що служиш в „новій і всім забезпеченій армії“; якщо ти студент і замість дати тобі стипендію від тебе вимагають хабара; якщо ти медик, для якого нема лікарні; якщо ти шахтар, якому не платять платні по пів року – не будь невдоволенним, не будь невдячний владі й особисто президентові. Бо якщо ти невдоволений і невдячний, якщо, тим більше, ти вирішив вийти на вуличну акцію протесту – ти російський шпигун, московський агент, учасник пляну „Шатун“. Покайся! Досить розгойдувати яхту! Ніколи не протестуй!“, – з гнівом і боєм пише народний депутат, колишній бойовий командир полку „Азов“ Андрій Білецький.

І все ж ситуація в Україні така, що третього Майдану країна може не витримати. Надто багато в людей зброї на руках. То що ж робити?

Відомий український філософ і громадський діяч Сергій Дацюк пропонує „простий підхід“:

„Коли сьогодні по всіх засобах масової інформації правлячий прошарок кричить – не розгойдуйте човен, бо шурів у ньому нудить, потрібно застосувати дуже простий підхід: човен гойдати щонайменше, але шурів з нього викинути за борт“.

На жаль, цей підхід лише здається простим.

Товариство Українських Інженерів Америки Українське Лікарське Товариство Північної Америки Український Інститут Америки

щиро запрошує Вас на
традиційне святкування різдвяної

Я Л И Н К И

з перекусом, напійками
та мистецькою програмою у виконанні
вокального ансамблю „ПРОМІНЬ“

в суботу, 17 грудня 2016 р.

(двері відкриті о год. 7:00 вечора, програма починається о год. 7:30 вечора)

в Українському Інституті Америки
2 East 79th Street, Нью-Йорк

Вступ: \$40, студенти і емерити \$30

Просимо випусувати чеки на „Ukrainian Engineers Society of America“

За інформаціями просимо звертатися до: „www.uesa.org“ або (347) 301-1612

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
“English through the Arts” - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

240 West 35th Street, 2nd Floor, Manhattan, NY 10001

Тел.: 212-840-7111 • Факс: 646-766-0302

Info@sai.nyc • www.sai.nyc

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.

Померла Оріся Пащак-Трач, спеціаліст з народних традицій

Св. п. Оріся Пащак-Трач

ВІНІПЕГ, Манітоба. – Конгрес Українців Канади (КУК) глибоко сумує з приводу смерті Оріси Пащак-Трач, громадського провідника, письменниці, лектора і казкарка, яка покоїлася раптово у Вінніпегу 10 листопада.

„Ми втратили насправду виняткового та надихаючого провідника громади. Неперевершена любов і відданість до нашої культури, традицій, спадщини найкраще характеризують Орісю Пащак-Трач, – заявив президент КУК Павло Ірод. – Її праця та самовідданість надзвичайно збагатили українське життя в Канаді і поза її межами“.

О. Пащак-Трач перекла-

ла з української на англійську мову десяток книг, читала лекції на українську тематику у Північній Америці, Австралії, Україні. Її публікації широко відомі в Канаді та США. Вона вела публіцистичну рубрику „The Things We Do“ в українському тижневику „The Ukrainian Weekly“. Її книжка „First Star I See Tonight: Ukrainian Christmas Traditions“ – це всеосяжна англійська книга про багаті українські різдвяні традиції, яка вийшла друком у грудні 2015 року. Вона щорічно проводила турне народного мистецтва та культури в Україну.

Окрім її багатьох нагород за

вагомий внесок в розвиток українсько-канадської громади, цього року на трирічному конгресі КУК О. Пащак-Трач була нагороджена Шевченківською медаллю в категорії культури і мистецтва – найвищою формою визнання, якою нагороджує КУК.

У смутку О. Пащак-Трач залишила свого чоловіка Мирослава, синів Бояна, Добряна і Руслана, сестру Нусю Денисик з родиною. Ми просимо Господа пам'ятати родину О. Пащак-Трач в цей важкий час і дарувати Покійній вічне життя у Царстві Небесному.

Вічна пам'ять!

КУК

Помер останній учасник Другого Великого Збору ОУН (б)

Олександр Панченко

Після недуги в Мельбурні 1 травня помер Андрій Глуханіч – колишній голова української громади Вікторії, голова комітету розбудови Народного дому, член хору „Чайка“, провідний член ОУН за кордоном та делегатури Закордонного Представництва (Середовища) Української Головної Визвольної Ради (УГВР).

Він був взірцевим членом української громади на австралійських теренах, повсякчас борючись за кращу долю нашого народу, допомагаючи знедоленим та переслідуваним своїм братам і сестрам.

Я знав про А. Глуханіча від середини 1990-их років, тривалий

час з ним листувався, але ближче познайомився з ним у серпні 2012 року в Мельбурні. Було тоді А. Глуханічеві вже за 90 років. Народився він 20 березня 1921 року у селі Мирча на Закарпатті, у 1940 році закінчив Українську торговельну академію в Братиславі (Словаччина).

Від 1937 року був членом підпілля ОУН, а у квітні 1941 року був одним з трьох представників Закарпаття на Другому Великому Зборі ОУН(б) у Кракові. Повернувшись на Закарпаття, увійшов до Крайової Екзекутиви ОУН. У квітні 1942 року він був арештований угорцями в Мукачеві, звідки втік із слідчої тюрми на Словаччину.

У своєму споміні „В'язні палацу Ковнера“ Михайло Могорита писав:

„Ув'язнювали людей у палаці Адольфа Ковнера в Мукачеві, де страшно мучили молодих націоналістів. Андрій Глуханіч примудрився сплянувати й свою втечу з палацу Ковнера. Із замських кукурудзяних плянтакій він дістався до Австралії“.

А. Глуханіч від 1948 року перебував на теренах у Західній Німеччині, а у 1950 році переселився до Австралії, спочатку мешкав у місті Перті, а від 1951 року – у Мельбурні, де відразу включився в громадське й культурне життя.

В Україні не забули вірного сина України, видатного й успішного будівничого українського життя в Австралії А. Глуханіча, останнього учасника Другого Великого Збору ОУН (б) та в'язня слідчої тюрми в мукачівському палаці Ковнера. Його друзі висловили глибокі співчуття дружині Марті, а також дітям Христині і Славкові з родинами.

Лохвиця, Полтавська область

Св.п. Андрій Глуханіч

Ділимося сумною вісткою, що 15 листопада 2016 року, проживши 91 рік, відійшов у вічність після довгої боротьби з раком наш найдорожчий Чоловік, Батько, Дідо і Прадідо

св. п.

Антоній Мурований

нар. в 1925 році в Реново, Пенсильвенія,
син св. п. Антонія і Анастасії (з дому Гомена)

У глибокому смутку залишилися:

дружина - Марія, з котрою прожив 65 років
син - Марко з дружиною Розалією
донька - Христиня з чоловіком Тимом
внуки - Тимотей з дружиною Ашли
- Антоній з дружиною Джесикою
- Микола і Артур

четверо правнуків
ближча і дальша родина

Похоронні відправи відбулися в суботу, 19 листопада 2016 року, в Українській православній церкві свв. Петра і Павла в Милвил, Нью-Джерзі. Тіло спочине на цвинтарі коло церкви свв. Петра і Павла.

Вічна Йому пам'ять!

Пожертви в пам'ять Покійного можна складати на Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК).

В першу річницю смерті

св. п.

РОСТИСЛАВА Л. ХОМЯКА

поминальна Служба Божа відправиться
у Соборі св. Родини у Вашингтоні
в неділю, 11 грудня 2016 року, в год. 11:30 ранку

Марта Богачевська Хомяк з родиною

Oblast Memorials
PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В НУ/НІ/СТ/РА
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ
~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ
НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973)538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салями - 3 ф.,
родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

РІЗДВЯНИЙ

В
Українському
Музеї

БАЗАР

3 і 4 грудня 2016 р.
11:00 - 5:00 год.

Надзвичайна нагода закупити:

- різдвяні картки
- унікальні прикраси на ялинку
- ювелірні вироби
- книжки
- вишивки
- кераміку, різьблені вироби
- мистецькі твори
- домашнє печиво
- ... і багато більше!

Базар зорганізовано добровольцями УМ які сходяться що середи

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

222 East 6th Street
New York, NY 10003
212.228.0110
www.ukrainianmuseum.org

Години музею:

від середи до неділі
11:30 рано-5:00 год. по пол.

LAW OFFICES OF ZENON B. MASNYJ, ESQ.

In the East Village since 1983

Serious personal injury, real estate
for personal and business use, rep-
resentation of small and mid-size
businesses, securities arbitration,
divorce, wills and probate.

(By Appointment Only)

29 EAST 7th STREET
NEW YORK, NEW YORK 10003
(212) 477-3002
zblasnyj@verizon.net

Друкарня

COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 40-літнім досвідом!**

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

ОКСАНА СТАНЬКО

Ліцензований продавець
Страховання Життя

OKSANA STANKO

Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

32 Peachtree Rd.

Basking Ridge, NJ 07920

Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

ХРИСТИНА БРОДИН

Ліцензований Продавець
Страховання Життя

CHRISTINE BRODYN

Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

NEW YEAR'S EVE

Winter Carnival

Saturday, December 31st

The Ukrainian National Foundation invites you to welcome 2017
and support the revitalization of our beloved Soyuzivka. Donations
from this Gala go directly towards the 2017 Capital Improvement Project

Cocktail Reception

Mingle and enjoy Open Bar
Ukrainian Charcuterie Station
Passed Hors d'oeuvres

Dinner Menu

Salad: Romaine Cesar with Shaved Manchego Cheese,
Crispy Prosciutto, and Grilled Baby Eggplant

Entree: Choice of 1

Filet Mignon Medallions in a Red Wine Reduction served
with Horseradish Mashed Potatoes and Hari Covert

Poached Halibut with Teardrop Tomatoes, Mint
and Jalepeno Vinaigrette with Israeli Cous Cous

Osso Buco with Horseradish Mashed Potatoes
and Hari Covert

Dessert: NY Style Cheesecake with a
Chocolate Mousse cup and Raspberry Sauce

Dance to the sounds of

Fata Morgana

Donations & Packages

• \$250 plus tax and gratuities
– single standard room

• \$400 plus tax and gratuities
– per couple standard room

Price includes Room, Cocktail Reception,
Dinner, Zabava & New Years Breakfast

• Cocktail Reception,
Dinner & Zabava Only
– \$150 plus tax & gratuities

Book by 12/15/16

We'll add Friday night stay for \$75
which includes Saturday Breakfast

For more info go to Soyuzivka.com, Facebook or call 845-626-5641
216 Foordmore Rd, Kerhonkson, NY 12446

